

Международен стандарт за финансово отчитане (МСФО)

13 Оценяване по справедлива стойност

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1126/2008 на Комисията от 3 ноември 2008 година за приемане на някои международни счетоводни стандарти в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета (Текст от значение за ЕИП)

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 1255/2012 на Комисията от 11 декември 2012 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1126/2008 за приемане на някои международни счетоводни стандарти в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с Международен счетоводен стандарт 12, Международни стандарти за финансово отчитане 1 и 13 и Разяснение 20 на Комитета за разяснения на международните стандарти за финансово отчитане (текст от значение за ЕИП)

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 1361/2014 на Комисията от 18 декември 2014 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1126/2008 за приемане на някои международни счетоводни стандарти в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с Международни стандарти за финансово отчитане 3 и 13 и Международен счетоводен стандарт 40 (текст от значение за ЕИП)

ЗАКОН за счетоводството (ЗСч) - § 1, § 2

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2016/2067 на Комисията от 22 ноември 2016 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1126/2008 за приемане на някои международни счетоводни стандарти в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с Международен стандарт за финансово отчитане 9 (текст от значение за ЕИП)

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2017/1986 на Комисията от 31 октомври 2017 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1126/2008 за приемане на някои международни счетоводни стандарти в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с Международен стандарт за финансово отчитане 16 (текст от значение за ЕИП)

Забележка: * Измененията съгласно РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2016/2067 се прилагат за годишни периоди, започващи на или след 1 януари 2018 година.

** Дружествата прилагат посочените в Регламент (ЕО) № 2017/1986 изменения най-късно от началната дата на първата си финансова година, започваща на или след 1 януари 2019 г.

Цел

1 Настоящият МСФО:

а) определя понятието "справедлива стойност";

б) задава рамката за оценяване на справедливата стойност в отделен МСФО; както и

в) изисква оповестявания във връзка с оценките на справедливата стойност.

2 Справедливата стойност се оценява въз основа на пазарни критерии, а не според спецификата на отделното предприятие. За някои активи и пасиви може да се наблюдават пазарни сделки или да има пазарна информация. За други - такива данни може да не са налични. Въпреки това, оценяването по справедлива стойност и в двата случая цели едно и също - да се изчисли цената на продажба на актив или на прехвърляне на пасив при обичайна сделка между пазарни участници към датата на оценяване при актуалните тогава пазарни условия (т. е. продажбената цена към датата на оценяване от гледна точка на даден пазарен участник, който държи актива или дължи пасива).

3 Когато няма данни за цената на идентичен актив или пасив, предприятието оценява справедливата им стойност с помощта на друг метод за остойностяване, при който се използват максимално съответните наблюдаеми хипотези и се свежда до минимум използването на ненаблюдаемите хипотези. Тъй като справедливата стойност е пазарна оценка, тя се определя въз основа на евентуалните допускания на пазарните участници при определянето на цената на актив или пасив, включително допускания във връзка с риска. В резултат на това, намерението на предприятието да задържи даден актив или да уреди по някакъв начин даден пасив не е относим фактор при оценяването на справедливата стойност.

4 Определението за справедлива стойност се съсредоточава върху активите и пасивите, защото те са основен предмет на счетоводното оценяване. Освен това, настоящият МСФО се прилага за инструментите на собствения капитал на дадено предприятие, оценени по справедлива стойност.

Обхват

5 Настоящият МСФО се прилага, когато в друг МСФО се изисква или позволява оценяване по справедлива стойност или оповестяване на оценяването по справедлива стойност (както и оценки като например на намалената с разходите за продажба справедлива стойност, основани на справедливата стойност или оповестявания за тези оценки), освен в случаите, посочени в параграфи 6 и 7.

6 (Изм. - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1986, ОВ L 291, 09/11/2017) Изискванията на настоящия МСФО по отношение на оценяването и оповестяването не са приложими към следното:

а) операциите с плащане на базата на акции, попадащи в обхвата на МСФО 2 "Плащане на базата на акции";

б) лизинговите операции, отчетани в съответствие с МСФО 16 Лизинг; и

в) оценките, които имат някои сходства с оценяването по справедлива стойност, но не

представяват такова - като оценката по нетна реализируема стойност в МСС 2 "Материални запаси" или по стойността в употреба в МСС 36 "Обезценка на активи".

7 Оповестяванията, изисквани в настоящия МСФО, не се изискват за:

- а) активите на планове, оценени по справедлива стойност в съответствие с МСС 19 "Доходи на наети лица";
- б) инвестициите на планове за пенсионни доходи, оценени по справедлива стойност в съответствие с МСС 26 "Счетоводство и отчитане на планове за пенсионни доходи"; както и
- в) активите, за които възстановителната стойност е равна на справедливата стойност, намалена с разходите за освобождаване в съответствие с МСС 36.

8 Рамката на оценяването по справедлива стойност в настоящия МСФО се прилага за началното и последващото оценяване, ако справедливата стойност се изисква или се разрешава от други МСФО.

Оценяване

Определение за справедлива стойност

9 Настоящият МСФО определя справедливата стойност като цената за продажба на актив или за прехвърляне на пасив при обичайна сделка между пазарни участници към датата на оценяване.

10 В параграф Б2 се описва цялостния подход за оценяване по справедлива стойност.

Актив или пасив

11 Оценяването по справедлива стойност е за конкретен актив или пасив. Следователно, при оценяването по справедлива стойност предприятието отчита характеристиките на актива или пасива, ако участниците на пазара ще ги вземат под внимание при определянето на цената на актива или пасива към датата на оценяване. Тези характеристики включват например следното:

- а) състоянието и местоположението на актива; както и
- б) ограниченията, ако има такива, относно продажбата или използването на този актив.

12 Въздействието на конкретна характеристика върху оценката ще се различава в зависимост от това как тази характеристика ще бъде взета предвид от пазарните участници.

13 Актив или пасив, който се оценява по справедлива стойност, може да бъде някой от следните два вида:

- а) отделен актив или пасив (например финансов инструмент или нефинансов актив); или
- б) група от активи, група от пасиви или група от активи и пасиви (напр. единица, генерираща парични потоци, или стопанска структура).

14 Дали за целите на признаването и оповестяването даден актив или пасив е самостоятелен актив или пасив, група от активи, група от пасиви или група от активи и пасиви зависи от неговата разчетна единица. Разчетната единица за актив или пасив се определя в съответствие с МСФО, който изисква или позволява оценяването на справедлива стойност, с изключение на предвиденото в настоящия МСФО.

Сделка

15 Оценяването по справедлива стойност предполага, че въпросният актив или пасив се разменя в обичайна сделка между пазарните участници за продажба на актива или прехвърляне на пасива към датата на оценяване при актуалните тогава пазарни условия.

16 Оценяването по справедлива стойност предполага, че сделката за продажба на актива или прехвърляне на пасива се извършва:

- а) на основния пазар за този актив или пасив; или
- б) при липсата на основен пазар - на най-изгодния пазар за този актив или пасив.

17 Предприятието не е длъжно да предприеме изчерпателно търсене на всички възможни пазари, за да установи основния пазар или при липса на такъв - на най-изгодния пазар, но то взема предвид цялата разумно достъпна информация, с която разполага. При отсъствие на доказателства за обратното, за основен пазар или при липса на такъв - за най-изгоден пазар се приема този, на който предприятието обичайно би сключило сделка за продажба на актива или за прехвърляне на пасива.

18 Ако за дадения актив или пасив има основен пазар, оценката на справедливата стойност е цената на този пазар (независимо дали тази цена е непосредствено наблюдаема или определена при използването на друг метод за остойностяване), дори ако цената на друг пазар е потенциално по-изгодна към датата на оценяване.

19 Предприятието трябва да има достъп до основния (или най-изгодния) пазар към датата на оценяване. Поради факта, че различни предприятия (и стопански структури в тях) с различна дейност могат да имат достъп до различни пазари, основният (или най-изгодният пазар) на един и същ актив или пасив могат да бъдат различни за различните предприятия (и стопански структури в тях). Следователно основният (или най-изгодният) пазар (и съответно - пазарните участници) се разглеждат от гледна точка на предприятието, което позволява разлики между предприятия с различни дейности.

20 Въпреки че предприятието трябва да може да има достъп до пазара, не е необходимо то да е в състояние да продаде даден актив или да прехвърли даден пасив на датата на

оценяването, за да бъде в състояние да оцени справедливата стойност въз основа на цената на този пазар.

21 Дори когато няма наблюдаем пазар, който да предостави ценова информация относно продажбата на даден актив или прехвърлянето на даден пасив към датата на оценяване, оценяването по справедлива стойност приема, че сделката се извършва към тази дата от гледна точка на даден участник на пазара, който държи актива или дължи пасива. Тази предполагаема сделка служи за основа за определянето на цената за продажбата на актива или за прехвърлянето на пасива.

Пазарни участници

22 Предприятието оценява справедливата стойност на даден актив или пасив въз основа на евентуалните допускания на пазарните участници при определянето на цената на актив или пасив, като се приема, че те действат в своя максимална икономическа изгода.

23 При разработването на тези допускания не е необходимо предприятието да посочи конкретни пазарни участници. Предприятието по-скоро посочва отличителните за пазарните участници характеристики по принцип, като отчита фактори, отнасящи се за всички изброени елементи:

- а) актив или пасив;
- б) основен (или най-изгоден) пазар за този актив или пасив; както и
- в) пазарни участници, с които предприятието може да сключи сделка на този пазар.

Цена

24 Справедлива стойност е получената при продажба на актив или платената при прехвърляне на пасив цена при обичайна сделка на основния (или най-изгодния) пазар към датата на оценяване при актуалните тогава пазарни условия (т. е. продажбена цена), независимо дали тази цена е непосредствено достъпна или определена чрез друг метод за остойностяване.

25 Цената на основния (или най-изгодния) пазар, използвана за оценяване на справедливата стойност на актива или пасива, не се коригира спрямо разходите по сделката. Разходите по сделката се отчитат в съответствие с други МСФО. Тези разходи не са характеристика на даден актив или пасив; а по-скоро са специфични за сделката и се различават в зависимост от начина, по който предприятието сключва сделка за актив или пасив.

26 Разходите по сделката не включват транспортните разходи. Ако дадено местоположение е характеристика на актива (каквото може да бъде случаят например за дадена стока), цената на основния (или най-изгодния) пазар се коригира с разходите, ако има такива, които биха възникнали за транспортирането на актива от неговото местоположение към момента до този пазар.

Прилагане към нефинансовите активи

Използване на нефинансовите активи с оглед максимизиране на стойността им

27 При оценяването на справедливата стойност на нефинансов актив се отчита способността на даден пазарен участник да генерира икономически ползи чрез използване на актива с цел максимизиране на стойността му или чрез продажбата му на друг пазарен участник, които ще го използва по такъв начин.

28 Използване на нефинансов актив с цел максимизиране на стойността включва използване, което е физически възможно, законово допустимо и финансово осъществимо, както следва:

- а) физически възможно е това използване, при което се отчитат физическите характеристики на актива, които пазарните участници биха взели предвид при определянето на цената на актива (например местоположението или размера на дадена собственост);
- б) законово допустимо е това използване, при което се отчитат всички правни ограничения върху използването на актива, които пазарните участници биха взели предвид при определянето на цената на актива (например подзаконовите актове за зонирание, приложими към дадена собственост);
- в) финансово осъществимо е това използване, при което се отчита дали използването на актива, което е физически възможно и законово допустимо, генерира достатъчен доход или парични потоци (като се вземат предвид разходите за преобразуване на актива за това използване), за да се получи възвръщаемост, изисквана от пазарните участници от инвестиция в такъв актив, използван по такъв начин.

29 Използването с цел максимизиране на стойността се определя от гледна точка на пазарните участници, дори ако предприятието възнамерява различна употреба. Текущото използване на даден актив от предприятието обаче се приема за използване с цел максимизиране на стойността, освен ако пазарните или други фактори не показват, че друго използване от страна на пазарните участници би максимизирало стойността на актива.

30 За да защити конкурентното си положение или по други причини, предприятието може да реши да не използва активно или според критериите за максимизирана стойност придобит нефинансов актив. Такъв може да бъде случаят например с придобит нематериален актив, който предприятието планира да използва "защитно", т. е. като не позволява използването му от други. Независимо от това, предприятието оценява справедливата стойност на нефинансов актив, като приема, че пазарните участници го използват с цел максимизиране на стойността.

Презумпция за остойностяване на нефинансовите активи

31 Използването на нефинансовия актив с цел максимизиране на стойността му създава презумпция за остойностяване с оглед оценяването на справедливата стойност на актива, както следва:

а) използването на нефинансовия актив с цел максимизиране на стойността му може да осигури максимална стойност за пазарните участници чрез използването му с други активи в група (например инсталиран или другояче пригоден за ползване) или с други активи и пасиви (например стопанска структура);

(i) ако максимизиране стойността на актива е използването му в комбинация с други активи или с други активи и пасиви, справедливата стойност на актива е цената, която ще се получи при сделка за продажба на актива при условията към момента, като се приеме, че активът ще се използва с други активи или с други активи и пасиви, както и че тези активи и пасиви (т. е. допълнителните към него активи и свързаните пасиви) ще бъдат достъпни за пазарните участници;

(ii) Пасивите, свързани с актива и с допълнителните активи, включват пасивите, които финансират оборотния капитал, но не включват тези, които се използват за финансиране на активи, различни от тези в рамките на групата активи;

(iii) допусканията за използване на нефинансовия актив с цел максимизиране на стойността му са съгласувани за всички активи (за които се отнася оптималното ползване) от групата активи или от групата активи и пасиви, в рамките на която активът ще се използва;

б) използването на нефинансовия актив с цел максимизиране на стойността му може самостоятелно да осигури максимална стойност за пазарните участници; ако използване с цел максимизиране стойността на актива е използването му самостоятелно, справедливата стойност на актива е цената, която ще се получи при сделка за продажба на актива при условията към момента на пазарните участници, които ще го използват самостоятелно.

32 При оценяването на справедливата стойност на нефинансов актив се приема, че активът се продава в съответствие с разчетната единица, определена в други МСФО (която може да бъде отделен актив). Такъв е случаят дори когато при оценяването по справедлива стойност се приема, че използване с цел максимизиране стойността на актива е използването му в комбинация с други активи или с други активи и пасиви, тъй като оценяването на справедлива стойност приема, че даден пазарен участник вече притежава допълнителните активи и свързаните пасиви.

33 В параграф Б3 се описва прилагането на презумпцията за остойностяване на нефинансовите активи.

Прилагане към пасивите и инструментите на собствения капитал на предприятието

Общи принципи

34 При оценяването по справедлива стойност се приема, че финансов или нефинансов

пасив или инструмент на собствения капитал на предприятието (например капиталови участия, емитирани като възнаграждение в бизнес комбинация) се прехвърля на даден пазарен участник към датата на оценяване. Прехвърлянето на пасив или инструмент на собствения капитал на предприятието предполага следното:

а) пасивът остава неиздължен, като изпълнението на задължението ще се изисква от пазарния участник приобретател; на датата на оценката пасивът не се урежда с контрагента или погасява по друг начин;

б) инструментът на собствения капитал на предприятието остава неиздължен, като правата и задълженията, свързани с инструмента, се поемат от пазарния участник приобретател; на датата на оценяване инструментът не се анулира или действието му не се прекратява по друг начин.

35 Дори когато няма наблюдаем пазар, който да предостави ценова информация относно прехвърлянето на пасив или на инструмент на собствения капитал на предприятието (например защото договорните или другите правни ограничения възпрепятстват прехвърлянето), може да се наблюдава пазар на такива елементи, ако са държани от други страни като активи (например корпоративна облигация или кол-опция върху акциите на предприятието).

36 Във всички случаи предприятието използва максимално съответните наблюдаеми хипотези и свежда до минимум използването на ненаблюдаемите хипотези, за да постигне целта за оценяване по справедлива стойност, която е да се определи цената на обичайна сделка между пазарни участници при актуални към датата на оценяване пазарни условия за прехвърляне на пасив или инструмент на собствения капитал.

Пасиви и инструменти на собствения капитал, държани от други страни като активи

37 Когато не е налице обявена цена на прехвърлянето на идентичен или сходен пасив или инструмент на собствения капитал на предприятието и идентичният елемент се държи от друга страна като актив, предприятието оценява справедливата стойност на пасива или инструмента на собствения капитал от гледна точка на даден пазарен участник, който държи идентичния елемент като актив към датата на оценяване.

38 В такива случаи предприятието оценява справедливата стойност на пасива или инструмента на собствения капитал, както следва:

а) като използва обявената цена на активен пазар за идентичния елемент, държан от друга страна като актив, ако тази цена е налице;

б) ако тази цена не е налице - като използва други наблюдаеми хипотези като обявената цена на пазар, който не е активен за идентичния елемент, държан от друга страна като актив;

в) ако посочените в букви а) и б) цени не са налице - като използва друг метод за остойностяване, като например:

(i) подход на базата на доходите (например остойностяване по настояща стойност, при което са взети предвид бъдещите парични потоци, които пазарен участник би очаквал да получи от държането на пасива или инструмента на собствения капитал като актив; вж. параграфи Б10 и Б11);

(ii) подход на пазарните сравнения (например използване на обявените цени на подобни пасиви или инструменти на собствения капитал, държани от други страни като активи; вж параграфи Б5-Б7).

39 Предприятието коригира обявената цена на пасив или инструмент на собствения капитал на предприятието, държани от друга страна като актив, само ако са налице фактори, специфични за актива, които не са приложими към оценяването на справедливата стойност на пасива или инструмента на собствения капитал. Предприятието се уверява, че цената на актива не отразява въздействието от евентуално ограничение, възпрепятстващо продажбата му. Някои фактори, които могат да сочат, че обявената цена на актива следва да бъде коригирана, включват следното:

а) обявената цена на актива се отнася до подобни (но не идентични) пасив или инструмент на собствения капитал, държан от друга страна като актив. Пасив или инструмент на собствения капитал например може да има специална характеристика (например кредитното качество на емитента), която е различна от тази, отразена в справедливата стойност на сходен пасив или инструмент на собствения капитал, държан като актив;

б) разчетната единица за актива не е същата като за пасива или инструмента на собствения капитал. Например понякога при пасивите цената на даден актив представлява комбинираната цена за дадена група, съставена от дължимите от емитента суми и кредитното подобрение на трета страна. Ако разчетната единица за пасива не е за комбинираната група, целта е да се оцени справедливата стойност на пасива на емитента, а не справедливата стойност на комбинираната група. По този начин предприятието ще коригира наличната цена на актива, за да изключи въздействието от кредитното подобрение на третата страна.

Пасиви и инструменти на собствения капитал, които не са държани от други страни като активи

40 Когато не е налице обявена цена на прехвърлянето на идентичен или сходен пасив или инструмент на собствения капитал на предприятието и идентичният елемент не се държи от друга страна като актив, предприятието оценява справедливата стойност на пасива или инструмента на собствения капитал, като остойностява от гледната точка на пазарен участник, който дължи пасива или е издал вземане върху собствения капитал.

41 Например, когато оценява по настояща стойност, предприятието би могло да вземе под внимание всяко едно от следните:

а) бъдещите изходящи парични потоци, които даден пазарен участник би очаквал да понесе при изпълнението на задължение, включително компенсацията, която даден

пазарен участник би изисквал, за поемането на задължението (вж. параграфи Б31-Б33).

б) сумата, която даден пазарен участник би получил, за да придобие или издаде идентичен пасив или инструмент на собствения капитал, като използва евентуалните допускания на пазарните участници, когато определят цената на идентичен елемент (например с идентични кредитни характеристики) на основния (или най-изгодния) пазар за издаване на пасив или на инструмент на собствения капитал, при същите договорни условия.

Риск от неизпълнение на задължение

42 Справедливата стойност на пасив отчита риска от неизпълнение на задължение. Рискът от неизпълнение на задължение включва, но не се ограничава само до, кредитния риск на самото предприятие (както е определено в МСФО 7 "Финансови инструменти: оповестяване"). Приема се, че рискът от неизпълнение на задължение не се променя след прехвърлянето на пасива.

43 Когато оценява справедливата стойност на пасив, предприятието отчита кредитния риск (кредитната репутация) и всички други фактори, които биха могли да окажат влияние върху вероятността задължението да не бъде изпълнено. Степента на въздействие може да се различава в зависимост от самия пасив, например:

а) от това дали пасивът е задължение за предоставяне на парични средства (финансов пасив) или за доставка на стоки или услуги (нефинансов пасив);

б) от условията на евентуално кредитно подобрение, свързано с пасива.

44 Справедливата стойност на пасив отчита риска от неизпълнение на задължение въз основа на съответната разчетна единица. Емитентът на пасив, издаден с неделимо кредитно подобрение от трета страна, което се отчита отделно от пасива, не взема предвид кредитното подобрение (например обезпечаване на дълг от третата страна) при оценяването на справедливата стойност на пасива. Ако кредитното подобрение се отчита отделно от пасива, при оценяването на справедливата му стойност емитентът отчита не кредитната репутация на гаранта, а своята собствена.

Ограничение, предотвратяващо прехвърлянето на пасив или на инструмент на собствения капитал на предприятието

45 Когато оценява справедливата стойност на пасив или инструмент на собствения капитал на предприятието, предприятието не добавя отделна хипотеза, както и не коригира други хипотези, свързани с наличието на ограничение, което предотвратява прехвърлянето на елемента. Евентуално ограничение, което не позволява прехвърляне на пасив или на инструмент на собствения капитал на предприятието, се отчита пряко или косвено в останалите хипотези при оценяването на справедливата стойност.

46 На датата на сделката например, както прехвърлящият, така и приемащият пасива са приели договорената цена за пасива, напълно знаейки, че задължението включва ограничение, което предотвратява прехвърлянето му. Поради включеното в договорената

цена ограничение, към датата на сделката не се изисква отделна хипотеза или коригиране на съществуваща такава, за да бъде отчетено ограничението за прехвърляне. Аналогично, за да бъде отчетено ограничението за прехвърляне не се изисква отделна хипотеза или коригиране на съществуваща такава и към последващи дати на оценка.

Финансов пасив с характеристика "при поискване"

47 Справедливата стойност на финансов пасив с характеристика "при поискване" (напр. безсрочен депозит) не е по-малка от сумата, платима при поискване, която се сконтира от първата дата, на която може да се поиска изплащане на сумата.

Прилагане към финансови активи и финансови пасиви с компенсиращи се експозиции към пазарни рискове или към кредитен риск от контрагента

48 Предприятие, което държи група финансови активи и финансови пасиви, е изложено на пазарни рискове (както е определено в МСФО 7) и кредитен риск (както е определен в МСФО 7) от всеки един контрагент. Ако предприятието управлява тази група финансови активи и финансови пасиви въз основа на нетната си експозиция към пазарни рискове или кредитен риск, при оценяването на справедливата стойност му се разрешава да прилага изключение от настоящия МСФО. Това изключение позволява на предприятието да оценява справедливата стойност на група финансови активи и финансови пасиви въз основа на цената, която би получило при продажбата на нетна дълга позиция (т. е. актив) за определена рискова експозиция или прехвърлянето на нетна къса позиция (т. е. пасив) за определена рискова експозиция при обичайна сделка между пазарни участници при актуални към датата на оценяване пазарни условия. Аналогично, предприятието оценява справедливата стойност на група финансови активи и финансови пасиви в съответствие с това каква цена биха дали пазарните участници на нетната рискова експозиция към датата на оценяване.

49 На предприятието е разрешено да използва изключението в параграф 48 само, ако съблюдава следните неща:

а) управлява групата от финансови активи и финансови пасиви въз основа на нетната експозиция на предприятието към определен пазарен риск (или рискове) или към кредитния риск от даден контрагент в съответствие с документираната стратегия за управление на риска или за инвестиции;

б) на тази основа предоставя информация на ключовия ръководен персонал на предприятието за групата финансови активи и финансови пасиви, както е определено в МСС 24 "Оповестяване на свързани лица"; както и

в) от него се изисква или е избрано да оцени тези финансови активи и финансови пасиви по справедлива стойност в отчета за финансовото състояние към края на всеки отчетен период.

50 Посоченото в параграф 48 изключение не се отнася за представянето на финансовите отчети. В някои случаи основата за представяне на финансовите инструменти в отчета за

финансовото състояние се различава от базата за оценяването им, например, ако в даден МСФО не се изисква или разрешава представянето на финансовите инструменти на нетна основа. В такива случаи може да се наложи предприятието да разпредели корекциите на равнище портфейл (вж. параграфи 53-56) към отделните активи или пасиви, които образуват групата на финансовите активи и финансовите пасиви, управлявани според нетната рискова експозиция на предприятието. Предприятието извършва такива разпределения на разумна и последователна основа, като използва подходящата предвид обстоятелствата методика.

51 В съответствие с МСС 8 "Счетоводна политика, промени в счетоводните приблизителни оценки и грешки", предприятието приема счетоводна политика за използване на посоченото в параграф 48 изключение. Предприятието, което използва изключението, прилага така приетата счетоводна политика, включително - ако е приложимо - политиката си на разпределяне на корекциите "купува-продава" (вж. параграфи 53-55) и на кредитните корекции (вж. параграф 56), последователно от период в период за даден портфейл.

52 (Изм. - Регламент (ЕО) № 1361/2014, ОВ L 365, 19/12/2014, РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2016/2067, ОВ L 323, 29/11/2016) Посоченото в параграф 48 изключение се прилага само към финансови активи, финансови пасиви и други договори, които попадат в обхвата на МСФО 9 Финансови инструменти (или МСС 39 Финансови инструменти: признаване и оценяване, ако МСФО 9 все още не е бил приет). Позоваванията на финансови активи и финансови пасиви в параграфи 48-51 и 53-56 следва да се четат като приложими за всички договори, които попадат в обхвата и се отчитат в съответствие с МСФО 9 (или МСС 39, ако МСФО 9 все още не е бил приет), независимо от това, дали отговарят на определенията за финансови активи или финансови пасиви в МСС 32 Финансови инструменти: представяне.

Експозиция към пазарни рискове

53 При използване на посоченото в параграф 48 изключение за оценяване на справедливата стойност на група финансови активи и финансови пасиви, управлявани въз основа на нетната експозиция на предприятието към определен пазарен риск (или рискове), предприятието прилага към нетната си експозиция към тези пазарни рискове цената в спреда купува-продава, която е най-представителна за справедливата стойност при съответните обстоятелства (вж. параграфи 70 и 71).

54 При използване на посоченото в параграф 48 изключение, предприятието се уверява, че пазарният риск (или рискове), на който то е изложено в рамките на групата финансови активи и финансови пасиви, по същество е същият. Предприятието например не съчетава свързания с финансов актив лихвен риск с ценовия риск поради промени в стоковите цени, свързан с финансов пасив, тъй като по този начин няма да се намали изложеността му на лихвения или ценовия риск поради промени в стоковите цени. При използване на посоченото в параграф 48 изключение, оценяването на справедливата стойност на финансовите активи и финансовите пасиви в групата отчита всеки базисен риск, породен от нееднородността на параметрите на пазарния риск.

55 Аналогично, продължителността на експозицията на предприятието към определен пазарен риск (или рискове), произтичащ от финансовите активи и финансовите пасиви, по същество е еднаква. Например предприятие, което използва 12-месечен фючърсен договор срещу парични потоци, свързани със стойността на 12-месечна експозиция към лихвен риск, на петгодишен финансов инструмент в рамките на група, съставена само от тези финансови активи и финансови пасиви, оценява справедливата стойност на експозицията към 12-месечния лихвен риск на нетна основа, а останалата експозиция към лихвен риск (т. е. години 2-5) - на брутна основа.

Изложеност на кредитен риск от даден контрагент

56 При използване на посоченото в параграф 48 изключение за оценяването на справедливата стойност на група финансови активи и финансови пасиви, свързани с даден контрагент, предприятието отчита нетната си експозиция към кредитния риск от контрагента или нетната експозиция на контрагента към кредитния риск от предприятието в оценката на справедливата стойност, когато пазарните участници биха взели предвид всички съществуващи договорености, които намаляват експозицията към кредитен риск в случай на неизпълнение на задълженията (напр. рамково споразумение за нетиране с контрагента или споразумение, което изисква размяна на обезпечения въз основа на нетната експозиция на всяка от страните към кредитен риск от другата страна). Оценяването на справедливата стойност отразява очакванията на пазарните участници относно вероятността за правоприлагане на подобна договореност в случай на неизпълнение на задълженията.

Справедлива стойност при първоначалното признаване

57 Когато е придобит актив или поет пасив в разменна сделка за този актив или пасив, цената на сделката е платената за придобиването на актива или получената за поемането на пасива (входна цена). За разлика от това, справедливата стойност на актив или пасив е цената, получена при продажбата на актива или платена при прехвърлянето на пасива (продажбена цена). Предприятията не винаги продават активите на цените им на придобиване. Аналогично, те прехвърлят пасивите не непременно по цените, получени от тях за поемането им.

58 В много случаи цената на сделката е равна на справедливата стойност (например такъв може да бъде случаят, когато, на датата на сделката, сделката за закупуване на актив се извършва на пазара, на който активът ще бъде продаден).

59 При определянето на това дали справедливата стойност при първоначалното признаване е цената на сделката, предприятието отчита фактори, специфични за сделката, както и за актива или пасива. В Параграф Б4 се описват ситуации, при които цената на сделката би могла да не представлява справедливата стойност на актив или пасив при първоначалното признаване.

60 Ако в друг МСФО се изисква или разрешава на предприятието да оцени актив или пасив първоначално по справедлива стойност и ако цената на сделката се различава от справедливата стойност, предприятието признава произтичащата печалба или загуба в

печалбата или загубата, освен ако в този МСФО не е посочено друго.

Методи за остойностяване

61 Предприятието използва подходящи според обстоятелствата методи за остойностяване, за които има достатъчно налични данни за оценяване на справедливата стойност, като използва максимално съответните наблюдаеми хипотези и свежда до минимум използването на ненаблюдаемите.

62 Даден метод за остойностяване се използва, за да се прецени цената на продажба на актив или прехвърляне на пасив в рамките на обичайна сделка между пазарни участници при актуални към датата на оценяване пазарни условия. Три широко използвани методи за остойностяване са подходът на пазарните сравнения, подходът на базата на разходите и подходът на базата на доходите. Основните аспекти на тези подходи са обобщени в параграфи Б5-Б11. За оценяването на справедливата стойност предприятието използва методите за остойностяване в съответствие с един или повече от тези подходи. 63 В някои случаи е подходящ един-единствен метод (например при остойностяването на актив или пасив въз основа на обявените цени на идентични активи или пасиви на активен пазар). В други случаи са подходящи повече от един метод (например евентуално при остойностяването на единица, генерираща парични потоци). Ако за оценяване на справедливата стойност се използват няколко метода, резултатите (т. е. съответните индикатори на справедливата стойност), се преценяват с оглед логичността на диапазона от стойности, посочен от тези резултати. Оценяването на справедливата стойност е точката в рамките на този диапазон, която е най-представителна за справедливата стойност при дадените обстоятелства.

64 Ако цената на сделката е справедлива стойност при първоначалното признаване и за оценяването на справедливата стойност през следващите периоди се използва метод за остойностяване, който си служи с ненаблюдаеми хипотези, методът се моделира така, че при първоначалното признаване резултатът от остойностяването да е равен на цената на сделката. Моделирането гарантира, че методът за остойностяване отразява текущите пазарни условия и помага на предприятието да определи дали е необходимо коригиране на метода (например, възможно е да има характеристика на съответния актив или пасив, която не е обхваната от метода за остойностяване). След първоначалното признаване, когато се измерва справедливата стойност чрез метод или методи за остойностяване, които си служат с ненаблюдаеми хипотези, предприятието се уверява, че тези методи отразяват наблюдаема пазарна информация (например цената на подобен актив или пасив) към датата на оценяване.

65 Методите за остойностяване, използвани за оценяване на справедливата стойност, се прилагат последователно. Промяна в метода за остойностяване или в неговото прилагане (например промяна в относителната тежест, когато се използват няколко метода, или в прилаганата към даден метод корекция) е обаче подходяща, ако води до оценка на справедливата стойност, която е равностойна или по-представителна при дадените обстоятелства. Такъв може да бъде случаят например, ако настъпи някое от следните събития:

- а) развият се нови пазари;
- б) стане налична нова информация;
- в) използвана преди информация вече не е налична;
- г) методите за остойностяване се усъвършенстват; или
- д) пазарните условия се променят.

66 Преразглеждането поради промяна в метода за остойностяване или в неговото прилагане се отразява счетоводно като промяна в счетоводната приблизителна оценка в съответствие с МСС 8. Въпреки това, в МСС 8 не се изисква оповестяване на промяна в счетоводната приблизителна оценка за преразглеждане поради изменение в метода за остойностяване или в неговото прилагане.

Хипотези при методите за остойностяване

Общи принципи

67 При прилаганите за оценяване на справедливата стойност методи за остойностяване се използват максимално съответни наблюдаеми хипотези и се свежда до минимум използването на ненаблюдаеми хипотези.

68 Примери за пазари, на които може да се наблюдават хипотези за някои активи и пасиви (например финансови инструменти) са борсовите, дилърските и брокерските пазари, както и пазарите, на които има пряка връзка между продавач и купувач (вж. параграф Б34).

69 Предприятието избира хипотези в съответствие с характеристиките на актива или пасива, които пазарните участници вземат предвид при сделка с него (вж. параграфи 11 и 12). В някои случаи тези характеристики водят до прилагането на корекция, като премия или сконто (например премия за контрол или сконто за неконтролиращо дялово участие). Оценяването на справедливата стойност обаче не включва премия или сконто, несъвместими с разчетната единица в МСФО, който изисква или позволява оценяването по справедлива стойност (вж. параграфи 13 и 14). При оценяването на справедливата стойност не е позволено отчитането на премия или сконто, които отразяват размера не като характеристика на актив или пасив (например премия за контрол, когато се оценява справедливата стойност на контролиращо дялово участие), а като характеристика на притежаваното от предприятието (по-конкретно - блокажен коефициент, с който се коригира обявената цена на актив или пасив, тъй като обичайният дневен търгуван обем на даден пазар не е достатъчен, за да поеме количеството, държано от предприятието, както е описано в параграф 80). Във всички случаи, ако съществува обявена цена на активен пазар (т. е. хипотеза от 1-во ниво) за даден актив или пасив, при оценяване на справедливата стойност предприятието използва тази цена без корекция, с изключение на посочените в параграф 79 обстоятелства.

Хипотези на базата на покупно-продажните цени

70 Ако актив или пасив, оценен по справедлива стойност, има цена "купува" и цена "продава" (например хипотеза от дилърски пазар), за оценяване на справедливата стойност, независимо къде е категоризирана хипотезата в йерархията на справедливите стойности (т. е. ниво 1, 2 или 3; вж. параграфи 72-90), се използва тази цена в спреда "купува - продава", която е най-представителна за справедливата стойност при дадените обстоятелства. Използването на цени "купува" за позиции в активи и цени "продава" за позиции в пасиви е позволено, но не се изисква.

71 В настоящия МСФО не се изключва използването на средни спрямо спреда "купува - продава" пазарни цени или други свързани с ценообразуването възприети практики на пазарните участници като практически целесъобразни за оценяване на справедливата стойност в рамките на спреда "купува - продава".

Йерархия на справедливите стойности

72 С оглед подобряване на съгласуваността и съпоставимостта при оценяването на справедливата стойност и свързаните оповестявания, в настоящия МСФО се определя йерархия на справедливите стойности, която категоризира в три нива (вж. параграфи 76-90) хипотезите, използвани при методите за оценяване на справедливата стойност. Йерархията на справедливите стойности предоставя най-висок ранг на обявените (некоригирани) цени на активните пазари за идентични активи или пасиви (хипотези от 1-во ниво) и най-нисък - на ненаблюдаемите хипотези (хипотези от 3-то ниво).

73 В някои случаи хипотезите, използвани за оценяването на справедливата стойност на даден актив или пасив могат да бъдат категоризирани на различни нива от йерархията на справедливите стойности. В тези случаи цялостното оценяване на справедливата стойност се категоризира на нивото от йерархията на справедливите стойности, където е намиращата се на най-ниско ниво хипотеза от значение за цялостната оценка. За определяне на значението на дадена хипотеза за цялостната оценка се изисква отчитане и преценяване на специфични за даден актив или пасив фактори. Корекциите за постигане на оценки на базата на справедливата стойност, като например на разходите за продажба при оценяване на справедливата стойност без разходите за продажба, не се вземат под внимание при определяне нивото на йерархията на справедливите стойности на което се категоризира дадена оценка на справедливата стойност.

74 Наличието на съответни хипотези и тяхната относителна субективност биха могли да повлияят на избора на подходящи методи за остойностяване (вж. параграф 61). Въпреки това, йерархията на справедливите стойности дава приоритет на използваните при методите за остойностяване хипотези, а не на методите за остойностяване, използвани за оценяване на справедливата стойност. Например оценяването на справедливата стойност чрез метода на настоящата стойност може да бъде категоризирано на ниво 2 или ниво 3 в зависимост от хипотезите от значение за цялостната оценка и от нивото в йерархията на справедливите стойности, на което са категоризирани тези хипотези.

75 Ако наблюдаема хипотеза изисква коригиране с помощта на ненаблюдаема хипотеза и ако тази корекция води до значително по-висока или по-ниска оценка на справедливата

стойност, получената оценка се категоризира на ниво 3 от йерархията на справедливите стойности. Ако например при определянето на цената на даден актив пазарен участник вземе предвид ограничението върху продажбата на актива, предприятието коригира обявената цена, за да отрази въздействието на това ограничение. Ако тази обявена цена е хипотеза от 2-ро ниво и корекцията е ненаблюдаема хипотеза от значение за цялостната оценка, последната се категоризира на ниво 3 от йерархията на справедливите стойности.

Хипотези от 1-во ниво

76 Хипотезите от 1-во ниво са обявените (некоригирани) цени на активните пазари за идентични активи или пасиви, до които предприятието може да има достъп към датата на оценяване.

77 Обявената цена на активен пазар осигурява най-надеждното доказателство за справедливата стойност и се използва без корекции за оценяване на справедливата стойност, когато това е възможно, с изключение на уточненията в параграф 79.

78 Хипотеза от 1-во ниво е налична за множество финансови активи и пасиви, някои от които могат да бъдат търгувани на няколко активни пазара (например на различни борси). Поради това акцентът при ниво 1 е за определяне:

а) на основния пазар или при отсъствие на такъв - на най-изгодния пазар за дадения актив или пасив; както и

б) на това дали предприятието може да сключи сделка за дадения актив или пасив на цената на този пазар към датата на оценяване.

79 Предприятието не прави корекция на хипотеза от 1-во ниво, освен при следните обстоятелства:

а) когато предприятието притежава голям брой сходни (но не идентични) активи или пасиви (например дългови ценни книжа), които са оценени по справедлива стойност и когато за всеки отделен актив или пасив е налице, но не е лесно достъпна, обявена цена на активен пазар (т. е. предвид големия брой сходни активи или пасиви, притежавани от предприятието, би било трудно да се получи ценова информация за всеки отделен актив или пасив към датата на оценяване). В този случай, като практически целесъобразно, предприятието може да оцени справедливата стойност чрез алтернативен метод на ценообразуване, при който не се разчита изключително на обявените цени (например ценообразуваща матрица). Използването на алтернативен ценообразуващ метод обаче води до оценка на справедливата стойност, категоризирана на по-ниско ниво в йерархията на справедливите стойности;

б) когато обявената цена на активен пазар не представлява справедливата стойност към датата на оценяване. Такъв би могъл да бъде случаят, ако например след приключването на даден пазарен ден, но преди датата на оценяване, се случат важни събития (например сделки на пазара, на който има пряка връзка между продавач и купувач, сделки на брокерския пазар или съобщения). Предприятието създава и последователно прилага

политика на установяване на събитията, които биха могли да повлияят на оценяването на справедливата стойност. Въпреки това, ако обявената цена се коригира, за да се отчете постъпилата нова информация, корекцията води до оценка на справедливата стойност, категоризирана на по-ниско ниво от йерархията на справедливите стойности;

в) когато справедливата стойност на даден пасив или инструмент на собствения капитал на предприятието се оценява въз основа на цената за идентичен елемент, търгуван като актив на активен пазар, и тази цена трябва да бъде коригирана, за да бъдат отчетени специфичните за елемента или актива фактори (вж. параграф 39). Ако не се изисква корекция на обявената цена на актива, резултатът е оценка на справедливата стойност, категоризирана на ниво 1 от йерархията на справедливите стойности. Въпреки това, всякакво коригиране на обявената цена на актива води до категоризиране на оценката на справедливата стойност на по-ниско ниво от йерархията на справедливите стойности.

80 Ако предприятието има позиция в един актив или пасив (включително позиция, състояща се от голям брой идентични активи или пасиви като например финансови инструменти) и активът или пасивът се търгува на активен пазар, справедливата стойност на дадения актив или пасив се оценява на ниво 1 като продукт на обявената цена за отделния актив или пасив и количеството, държано от предприятието. Такъв е случаят дори ако обичайният ежедневен търгуван обем на пазара не е достатъчен, за да поеме държаното количество, и ако нареждането за закриване на позицията в рамките на една операция може да повлияе на обявената цена.

Хипотези от 2-ро ниво

81 Хипотезите от 2-ро ниво са тези хипотези за даден актив или пасив, различни от включените в ниво 1 обявени цени, които могат да бъдат наблюдавани пряко или косвено.

82 Ако даден актив или пасив има определен (договорен) срок, хипотезата от 2-ро ниво трябва да може да бъде наблюдавана по същество за пълния срок на актива или пасива. Хипотезите от 2-ро ниво включват следното:

а) обявени цени на подобни активи или пасиви на активни пазари;

б) обявени цени на идентични или подобни активи или пасиви на пазари, които не са активни;

в) хипотези, различни от обявените цени, които могат да се наблюдават за актива или пасива, например:

(i) лихвени проценти и криви на доходност, наблюдаеми на обичайно обявявани интервали;

(ii) предполагаеми колебания; както и

(iii) кредитни спредове;

г) пазарно потвърдени хипотези.

83 Корекциите на хипотезите от 2-ро ниво варират в зависимост от специфичните за даден актив или пасив фактори. Тези фактори включват следното:

а) състоянието и местоположението на актива;

б) степента, в която хипотезите се отнасят до елементи, които са сравними с актива или пасива (включително факторите, описани в параграф 39); както и

в) обема или степента на дейност на пазарите, на които се наблюдават хипотезите.

84 Корижирането на хипотеза от 2-ро ниво, което е значимо за цялостната оценка и ако при него се използват значими ненаблюдаеми хипотези, може да доведе до категоризиране на оценката на справедливата стойност на ниво 3 от йерархията на справедливите стойности.

85 В параграф Б35 се описва използването на хипотези от 2-ро ниво за конкретни активи и пасиви.

Хипотези от 3-то ниво

86 Хипотезите от 3-то ниво са ненаблюдаеми хипотези за даден актив или пасив.

87 Ненаблюдаемите хипотези се използват за оценяване на справедливата стойност дотолкова, доколкото релевантни наблюдаеми хипотези не са на разположение, като по този начин се позволява оценяването при ситуации, при които е налице малка, ако изобщо има някаква, активност на пазара за актива или пасива към датата на оценяване. Въпреки това целта на оценяване на справедливата стойност остава неизменна (т. е. продажбената цена към датата на оценяване от гледна точка на даден пазарен участник, който държи актива или дължи пасива). Ненаблюдаемите хипотези отразяват следователно допусканията, с които пазарните участници биха си служили при ценообразуването на актив или пасив, включително допускания за риска.

88 Свързаните с риска допускания включват вътрешноприсъщия риск както на даден метод за оценяване на справедливата стойност (например модел на ценообразуване), така и на хипотезите при метода за остойносттаване. Оценка, която не включва корекция за риска, не би представлявала оценка на справедливата стойност, ако пазарните участници биха включили такава оценка при определянето на цената на даден актив или пасив. При наличието например на значителна неопределеност при оценяването (например ако е налице значително намаление в обема или степента на активност в сравнение с обичайната пазарна активност за съответния актив или пасив или за сходни активи или пасиви и предприятието е определило, че цената на сделката или обявената цена не представлява справедливата стойност, както е описано в параграфи Б37-Б47) би било необходимо да се включи корекция за риска.

89 Предприятието разработва ненаблюдаемите хипотези въз основа на най-добрата налична информация при съответните обстоятелства, която може да включва собствени

данни на предприятието. При разработването на ненаблюдаемите хипотези предприятието може да започне със своите собствени данни, но трябва да ги коригира, ако съществува обичайно достъпна информация за това, че останалите пазарни участници използват други данни или е налице специфичен за предприятието елемент, който не е достъпен за тях (например специфично за предприятието полезно взаимодействие). Предприятието не е длъжно да полага прекомерни усилия, за да получи информация за допусканията на пазарните участници. Въпреки това, то отчита цялата обичайно достъпна информация във връзка с тези допускания. Ненаблюдаемите хипотези, разработени по гореописания начин, се приемат за допускания на пазарните участници и удовлетворяват целта на оценяването по справедлива стойност.

90 В параграф Б36 се описва използването на хипотези от 3-то ниво за конкретни активи и пасиви.

Оповестяване

91 Предприятието оповестява информация, която помага на ползвателите на финансовите му отчети да оценят следните елементи:

а) за активите и пасивите, оценени по справедлива стойност на периодична или непериодична основа в отчета за финансовото състояние след първоначалното признаване - методите за остойностяване и хипотезите, използвани за изготвянето на тези оценки;

б) за повтарящите се оценки на справедливата стойност, при които са използвани значими ненаблюдаеми хипотези (от 3-то ниво) - въздействието от оценката върху печалбата или загубата или върху друг всеобхватен доход за периода.

92 За постигането на посочените в параграф 91 цели, предприятието взема предвид следното:

а) равнището на детайлизиране, необходимо, за да се изпълнят изискванията за оповестяване;

б) ударението, което да се постави върху всяко едно от изискванията;

в) степента, в която да се направи обобщаване или разбивка; както и

г) дали на ползвателите на финансовите отчети е необходима допълнителна информация за оценка на оповестената количествена информация.

Ако оповестяванията в съответствие с настоящия МСФО и други МСФО не са достатъчни, за да се постигнат посочените в параграф 91 цели, предприятието оповестява допълнителна информация, необходима, за да се постигнат тези цели.

93 За постигане на посочените в параграф 91 цели, в отчета за финансовото състояние след първоначалното признаване предприятието оповестява като минимално изискване следната информация за всеки клас активи и пасиви (вж. параграф 94 за информация

относно определянето на подходящите класове активи и пасиви), оценени по справедлива стойност (включително оценките, основани на справедливата стойност по силата на настоящия МСФО):

а) за периодичните и непериодичните оценки на справедливата стойност - оценката на справедливата стойност в края на отчетния период, а за еднократните оценки на справедливата стойност - причините за тях. Периодични са оценките на справедливата стойност на активите или пасивите, които се изискват или позволяват от други МСФО в отчета за финансовото състояние към края на всеки отчетен период. Непериодични са оценките на справедливата стойност на активите или пасивите, които се изискват или позволяват от други МСФО в отчета за финансовото състояние при определени обстоятелства (например когато предприятието оценява актив на разположение за продажба по справедлива стойност, намалена с разходите за продажба в съответствие с МСФО 5 "Нетекущи активи, държани за продажба, и преустановени дейности", тъй като справедливата стойност на актива, намалена с разходите по продажбата му, е по-ниска от балансовата му стойност);

б) за периодичните и непериодичните оценки на справедливата стойност - нивото в йерархията на справедливите стойности, на което са категоризирани цялостните оценки на справедливата стойност (ниво 1, 2 или 3);

в) за активите и пасивите държани в края на отчетния период, които са оценени по справедлива стойност на периодична основа - размерът на всяко прехвърляне между 1-во и 2-ро ниво в йерархията на справедливите стойности и причините за него, както и политиката на предприятието за определяне на случаите, когато се приема, че има прехвърляне между нива (вж. параграф 95). Прехвърлянията към всяко ниво се оповестяват и разглеждат отделно от прехвърлянията от всяко ниво;

г) за периодичните и непериодичните оценки на справедливата стойност, категоризирани на нива 2 и 3 от йерархията на справедливите стойности - описание на използваните при оценяването на справедливата стойност метод (и) за остойностяване и хипотези. Ако е имало промяна в даден метод за остойностяване (например преминаване от подход на пазарните сравнения към подход на базата на доходите или използването на допълнителен метод за остойностяване), предприятието оповестява това изменение и причините за него. За оценките на справедливата стойност, категоризирани на ниво 3 от йерархията на справедливите стойности, предприятието предоставя количествена информация за значимите ненаблюдаеми хипотези, използвани при оценяването на справедливата стойност. От предприятието не се изисква да създава количествена информация, за да се съобрази с това изискване за оповестяване, ако количествените ненаблюдаеми хипотези не са разработени от предприятието при оценяването на справедливата стойност (например, ако предприятието използва цени от предишни сделки или некоригирана ценова информация от трети лица). Все пак, при това оповестяване предприятието не може да пренебрегва количествените ненаблюдаеми хипотези, които са значими за оценяването на справедливата стойност и които са разумно достъпни за предприятието;

д) за повтарящите се оценки на справедливата стойност, категоризирани на ниво 3 от йерархията на справедливите стойности - равнение на началните с крайните салда, като се

оповестяват отделно настъпилите през периода изменения в резултат на:

(i) общата печалба или загуба за периода, призната в печалбата или загубата, и позициите в печалбата или загубата, където е призната тази печалба или загуба;

(ii) общата печалба или загуба за периода, призната в друг всеобхватен доход, и позициите в другия всеобхватен доход, където е призната тази печалба или загуба;

(iii) покупките, продажбите, емисиите и урежданията на задължения (всеки от тези видове промени се оповестява отделно);

(iv) размерът на евентуалните прехвърляния към или от ниво 3 от йерархията на справедливите стойности, причините за него, както и политиката на предприятието за определяне на случаите, когато се приема, че има прехвърляне между нива (вж. параграф 95). Прехвърлянията към ниво 3 се оповестяват и разглеждат отделно от прехвърлянията от ниво 3;

е) за повтарящите се оценки на справедливата стойност, категоризирани на ниво 3 от йерархията на справедливите стойности - размерът на общата печалба или загуба за периода в буква д), подточка i), включена в печалбата или загубата в резултат на изменение на нереализираната печалба или загуба, свързана с активите и пасивите, държани към края на отчетния период, и позициите в печалбата или загубата, където е призната тази нереализирана печалба или загуба;

ж) за повтарящите се и еднократните оценки на справедливата стойност, категоризирани на ниво 3 от йерархията на справедливите стойности - описание на процеса на остойностяване, използван от предприятието (например как предприятието определя политиката си на остойностяване и анализира измененията в оценките на справедливата стойност между различните периоди);

з) за повтарящите се оценки на справедливата стойност, категоризирани в ниво 3 от йерархията на справедливите стойности:

(i) за всички тези оценки - текстово описание на чувствителността на оценката на справедливата стойност към измененията при ненаблюдаемите хипотези, ако промяна на стойността при тези хипотези може да доведе до значително по-висока или по-ниска оценка на справедливата стойност. При наличието на взаимовръзки между тези хипотези и други ненаблюдаеми хипотези, използвани при оценяването на справедливата стойност, предприятието също така предоставя описание на тези взаимовръзки и на начина, по който те биха могли да увеличат или смекчат въздействието на измененията при ненаблюдаемите хипотези върху оценката на справедливата стойност. За да бъде изпълнено това изискване за оповестяване, текстовото описание на чувствителността към измененията при ненаблюдаемите хипотези включва като минимално изискване оповестените в съответствие с разпоредбите на буква г) ненаблюдаеми хипотези;

(ii) за финансовите активи и пасиви, ако изменението при една или повече ненаблюдаеми хипотези с оглед отразяването на разумно възможни алтернативни допускания би довела

до съществено изменение на справедливата стойност, предприятието обявява този факт и оповестява въздействието от тези изменения. Предприятието оповестява как е изчислено въздействието от изменението, направено с оглед отразяването на разумно възможно алтернативно допускане. За тази цел, значимостта се преценява по отношение на печалбата или загубата и общата стойност на активите или на пасивите, или, когато промените в справедливата стойност са признати в друг всеобхватен доход - по отношение на общата стойност на собствения капитал;

и) за повтарящите се и еднократните оценки на справедливата стойност - ако използването на нефинансов актив с цел максимизиране на стойността му се различава от неговата текуща употреба, предприятието оповестява този факт, както и защо нефинансовият актив се използва по начин, който се различава от използването с цел максимизиране на стойността му.

94 Предприятието определя подходящите класове активи и пасиви въз основа на следното:

- а) естеството, характеристиките и рисковете на дадения актив или пасив; както и
- б) нивото в йерархията на справедливите стойности, на което е категоризирана оценката на справедливата стойност.

Броят на класовете може при необходимост да е по-голям за оценките на справедливата стойност, категоризирани на ниво 3 от йерархията на справедливите стойности, тъй като тези оценки съдържат по-голяма степен на несигурност и субективност. За определянето на подходящите класове активи и пасиви, за които се изисква оповестяване на оценките на справедливата стойност, е необходима преценка. Класът активи и пасиви обикновено изисква по-подробна разбивка от позициите, представени в отчета за финансовото състояние. Въпреки това, предприятието предоставя достатъчна информация, за да се позволи равнение с позициите, представени в отчета за финансовото състояние. Ако класът за даден актив или пасив е определен в друг МСФО, предприятието може да използва този клас при оповестяванията, изисквани в настоящия МСФО, ако този клас отговаря на изискванията в настоящия параграф.

95 Предприятието оповестява и последователно провежда политиката си за определяне на случаите, когато се приема, че има прехвърляне между нива от йерархията на справедливите стойности в съответствие с параграф 93, буква в) и буква д), подточка iv). Политиката за момента на признаване на прехвърлянията е една и съща както за прехвърлянията към нивата, така и за прехвърлянията от тях. Примери за политики за определяне на момента на признаване на прехвърлянията включват следното:

- а) датата на събитието или изменението на обстоятелствата, породили прехвърлянето;
- б) началото на отчетния период;
- в) края на отчетния период;

96 Ако предприятието вземе счетоводно решение да използва изключението в параграф 48,

то оповестява този факт.

97 За всеки клас активи и пасиви, които не са оценени по справедлива стойност в отчета за финансовото състояние, но за които справедливата стойност е оповестена, предприятието оповестява информацията, изисквана от параграф 93, букви б), г) и и). Въпреки това, предприятието не е длъжно да предоставя изискваните от параграф 93, буква г) количествени оповестявания за значимите ненаблюдаеми хипотези, използвани при оценките на справедливата стойност, категоризирани на ниво 3 от йерархията на справедливите стойности. За тези активи и пасиви предприятието не е задължено да предоставя другите оповестявания, изисквани от настоящия МСФО.

98 За пасив, оценен по справедлива стойност и издаден с неделимо кредитно подобрение от трета страна, емитентът оповестява съществуването на това кредитно подобрение и дали то е отразено в оценката на справедливата стойност на пасива.

99 Предприятието представя изискваните в настоящия МСФО количествени оповестявания в табличен вид, освен ако е по-подходящ друг формат.

Допълнение А

Дефинирани термини

Настоящото допълнение представлява неразделна част от МСФО.

активен пазар	Пазар, на който сделките за даден актив или пасив се
	извършват с достатъчна честота и обем, така че се осигурява непрекъсната ценова информация.
подход на базата на разходите	Метод за остойностяване, който отразява актуалната сума,
	която би се изисквала, за да се замени годността на актива (често наричана текуща възстановителна стойност).
цена на придобиване	Цената, платена за придобиването на актив или получена за
	поемането на пасив в разменна сделка.

продажбена цена	Цената, получена за продажбата на актив или платена за
	Прехвърлянето на пасив.
очакван паричен поток	Средна стойност, претеглена с оглед вероятностното
	разпределение на възможни бъдещи парични потоци.
справедлива стойност	Цената, получена за продажбата на актив или платена за
	прехвърлянето на пасив в обичайна сделка между пазарни участници към датата на оценяване.
използване с цел	Използването на нефинансов актив от пазарните участници,
максимизиране на стойността	което би повишило максимално стойността на актива или
	на групата активи и пасиви (например стопанска структура), в рамките на която активът ще бъде използван.
метод на базата на доходите	Методи за остойностяване, които превръщат бъдещи суми
	(например парични потоци или приходи и разходи) в единна текуща (т.е. скантирана) сума. Оценяването на справедливата стойност се определя въз основа на стойността, посочена от текущите пазарни очаквания за тези бъдещи суми.
хипотези	Допусканията, с които пазарните участници биха си
	служили при ценообразуването на актив или пасив, включително

	допускания за риска като например:
	а) риска, присъщ на конкретен метод за остойносттаване, използван за оценяване на справедливата стойност (например модел на ценообразуване); както и
	б) риска, присъщ на хипотезите при метода за остойносттаване.
	Хипотезите могат да бъдат наблюдаеми или ненаблюдаеми.
Хипотези от 1-во ниво	Обявени (некоригирани) цени на активните пазари за
	Идентични активи или пасиви, до които предприятието може да има достъп към датата на оценяване.
Хипотези от 2-ро ниво	Други хипотези освен включените в ниво 1 обявени цени за
	актив или пасив, които са наблюдаеми пряко или косвено.
Хипотези от 3-то ниво	Ненаблюдаеми хипотези за актив или пасив.
подход на пазарните сравнения	Метод за остойносттаване, който използва цени и друга полезна информация, генерирана от пазарни сделки с идентични
	или сравними (т.е. подобни) активи, пасиви или група активи и пасиви като например стопанска структура.
пазарно потвърдени хипотези	Хипотези, произтичащи главно от наблюдаеми пазарни
	данни или потвърдени от тях чрез корелация или по друг начин.

пазарни участници	Купувачи и продавачи на основния (или най-изгодния)
	пазар на актив или пасив, които имат всички изброени по-долу характеристики:
	а) те са независими един от друг, т.е. не са свързани лица по смисъла на МСС 24, въпреки че цената при сделка между свързани лица може да бъде използвана като хипотеза за оценяването на справедливата стойност, ако предприятието разполага с доказателства, че сделката е сключена при пазарни условия;
	б) те са информирани и имат приемливо разбиране за актива или пасива и сделката, като използват цялата налична информация, включително данни, които могат да бъдат получени чрез обичаен и общоприет надлежен комплексен анализ;
	в) те са в състояние да сключат сделка за актива или пасива;
	г) те са готови да сключат сделка за актива или пасива, т.е. имат желание, но не са задължени или принудени по друг начин.
най-изгоден пазар	Пазарът, на който след отчитането на разходите по сделката
	и транспортните разходи сумата, получена за продажбата на актива, е максимална или сумата, платена за прехвърлянето на пасива, е минимална.
риск от неизпълнение на задължение	Рискът, че предприятието няма да изпълни дадено задължение. Рискът от неизпълнение на задължение може да включва,
	без да се ограничава само до, собствения кредитен риск на предприятието.

наблюдаеми хипотези	Хипотези, разработени при използването на пазарни данни
	като публично достъпната информация за реални събития или сделки, които освен това отразяват евентуалните допускания на пазарните участници при определянето на цената на актив или пасив.
обичайна сделка	Сделка, която предполага експозиция към пазара за период
	преди датата на оценяване, за да се даде възможност за пазарни дейности, които са обичайни и общоприети за сделки с такива активи или пасиви; тя не е принудителна сделка (напр. принудителна ликвидация или принудителна продажба).
основен пазар	Пазарът с най-голям обем и ниво на дейност за дадения
	актив или пасив.
премия за риска	Компенсация, искана от търсещи нисък риск пазарни
	участници, за понасянето на несигурността, присъща на паричните потоци на даден актив или пасив. Наричана също „корекция за риска“.
разходи по сделката	Разходите за продажбата на актив или прехвърлянето на
	пасив на основния (или най-изгодния) пазар за този актив или пасив, които са пряко свързани с продажбата или прехвърлянето и удовлетворяват следните критерии:
	а) произтичат пряко от сделката и са от основно значение за нея;

	б) не биха били извършени от предприятието без взето решение за продажбата на актива или прехвърлянето на пасива (подобно на разходите за продажба, както е определено в МСФО 5).
транспортни разходи	Разходите за транспортирането на актив от местоположението
	му до основния (или най-изгодния) негов пазар.
разчетна единица	Равнището на обобщеност на даден актив или пасив по силата
	на даден МСФО за целите на признаването.
ненаблюдаеми хипотези	Хипотези, за които няма налични пазарни данни и които
	са разработени при използването на най-достоверната налична информация относно допусканията на пазарните участници при определянето на цената на актив или пасив.

Допълнение Б

Насоки за прилагане

Настоящото допълнение представлява неразделна част от МСФО. В него се описва прилагането на параграфи 1-99 и е със същата сила като останалите части на МСФО.

Б1 Преценките, съотнесени към отделните остойносттавания, могат да се различават. В настоящото допълнение се описват преценките, евентуално приложими, когато предприятието оценява справедливата стойност при различни ситуации.

Подход на оценяването по справедлива стойност

Б2 Оценяването по справедлива стойност се използва, за да се прецени цената на продажба на актив или прехвърляне на пасив в рамките на обичайна сделка между пазарни участници при актуални към датата на оценяване пазарни условия. За да оцени справедливата стойност предприятието трябва да определи следното:

а) конкретния актив или пасив, предмет на оценяване (в съответствие със своята разчетна единица);

б) за нефинансов актив - уместната за оценяването презумпция за остойносттаване (в съответствие с оптималното му използване);

в) основния (или най-изгодния) пазар за този актив или пасив;

г) уместния за оценяването метод (или методи) за остойносттаване, предвид наличието на данни, с помощта на които да се разработят хипотези, които представляват допусканията на пазарните участници при определянето на цената на дадения актив или пасив и нивото в йерархията на справедливите стойности, на което са категоризирани хипотезите.

Презумпция за остойносттаването на нефинансови активи (параграфи 31-33)

БЗ При оценяването на справедливата стойност на нефинансов актив, използван в комбинация с други активи като група (например инсталиран или другояче пригоден за ползване) или с други активи и пасиви (например стопанска структура), презумпцията за остойносттаване зависи от конкретните обстоятелства. Например:

а) справедливата стойност на актива може да бъде една и съща, независимо от това дали активът се използва самостоятелно или в комбинация с други активи или с други активи и пасиви. Такъв може да е случаят, ако активът е стопанска структура, която пазарните участници ще продължат. При тези обстоятелства сделката ще включва оценка на цялата дейност. Използването на активи като група в текуща стопанска дейност ще генерира полезни взаимодействия, които ще бъдат на разположение на пазарните участници (т. е. взаимодействия по отношение на пазарните участници, който факт от своя страна следва да повлияе върху справедливата стойност на актива, използван самостоятелно или в комбинация с други активи или с други активи и пасиви);

б) използването на актива в комбинация с други активи или с други активи и пасиви може да бъде включено в оценяването на справедливата стойност чрез коригиране стойността на актива, използван самостоятелно. Това би могло да се случи, ако активът е машина и оценяването на справедливата стойност се определя с помощта на наблюдавана цена за подобна машина (неинсталирана или другояче пригодена за ползване), коригирана с транспортните и инсталационните разходи така, че оценяването на справедливата стойност да отразява актуалното състояние и местоположение на машината (инсталирана и пригодена за използване);

в) използването на даден актив в комбинация с други активи или с други активи и пасиви може да бъде включено в оценката на справедливата стойност, като се прибегне до допусканията на пазарните участници, използвани за оценяването на справедливата стойност на актива. Ако активът например е незавършено производство, което е уникално и което пазарните участници ще превърнат в готова продукция, оценяването му по справедлива стойност ще допусне, че пазарните участници са придобили или ще

придобият специализирано оборудване, необходимо за превръщането на незавършеното производство в готова продукция;

г) използването на даден актив в комбинация с други активи или с други активи и пасиви може да бъде включено в метода за остойностяване, с помощта на който се оценява справедливата стойност на този актив. Такъв може да бъде случаят, когато за оценяване на справедливата стойност на нематериален актив се използва методът на допълнителните парични потоци, отчитани в рамките на повече от един период, тъй като при него конкретно се взема под внимание приносът на всички допълнителни активи и свързаните пасиви в групата, в която такъв нематериален актив ще се използва.

д) В по-малък брой случаи, когато предприятието използва актив в група активи, предприятието може да оцени актива на стойност, която се приближава до неговата справедлива стойност при разпределяне на справедливата стойност на групата активи сред отделните активи в нея. Такъв може да бъде случаят, ако остойностяването включва недвижими имоти и справедливата стойност на подобрена недвижима собственост (т. е. група активи) се разпределя сред съставлящите я активи (като земя и подобрения).

Справедлива стойност при първоначалното признаване (параграфи 57-60)

Б4 При определянето на това дали справедливата стойност при първоначалното признаване е цената на сделката, предприятието отчита фактори, специфични за сделката, както и за актива или пасива. Цената на сделката например може да не представлява справедливата стойност на актив или пасив при първоначалното признаване, ако е изпълнено някое от следните условия:

а) сделката е между свързани страни, въпреки че цената в сделка между свързани лица може да бъде използвана като хипотеза в оценяването на справедливата стойност, ако предприятието разполага с доказателства, че сделката е сключена при пазарни условия;

б) сделката се осъществява по принуда или продавачът е принуден да приеме цената на сделката. Такъв може да бъде случаят, когато продавачът изпитва финансови затруднения;

в) разчетната единица, представена от цената на сделката, се различава от отчетната единица за актива или пасива, който се оценява по справедлива стойност. Такъв може да бъде например случаят, ако активът или пасивът, който се оценява по справедлива стойност, е само един от елементите на сделката (например при бизнес комбинация), ако сделката включва имплицитни права и привилегии, които се оценяват отделно в съответствие с друг МСФО, или ако в цената на сделката са включени разходи по сделката;

г) пазарът, на който се осъществява сделката, е различен от основния (или най-изгодния) пазар. Тези пазари например могат да се окажат различни, ако предприятието е дилър, който сключва сделки с потребители на пазара на дребно, но основният (или най-изгодният) пазар за сделката по продажба е с други дилъри на дилърския пазар.

Методи за остойностяване (параграфи 61-66)

Подход на пазарните сравнения

Б5 При подхода на пазарните сравнения се използват цени и друга полезна информация, генерирана от пазарни сделки с идентични или сравними (т. е. подобни) активи, пасиви или група активи и пасиви като например стопанска структура.

Б6 Методите за остойностяване в съответствие с подхода на пазарните сравнения често използват например пазарни множители, получени от набор от сравними елементи. Множителите могат да се поместват в определени диапазони, като за всеки един сравняван елемент има различен множител. Изборът на подходящия множител в рамките на диапазона изисква да бъдат взети предвид и преценени качествените и количествените фактори, специфични за оценяването.

Б7 Методите за остойностяване в съответствие с подхода на пазарните сравнения включват матрично ценообразуване. Матричното ценообразуване е математически метод, използван главно за остойностяването за някои видове финансови инструменти, например дългови ценни книжа, при който не се разчита изключително на обявените цени за конкретните ценни книжа, а по-скоро на връзката на ценните книжа с други котиращи ценни книжа, използвани за основа за сравнение.

Подход на базата на разходите

Б8 Подходът на базата на разходите отразява актуалната сума, която би се изисквала, за да се замени годността на актива (често наричана текуща възстановителна стойност).

Б9 От гледна точка на даден пазарен участник продавач, цената, която ще се получи за определен актив, се основава на разходите на пазарен участник купувач за придобиването или построяването на актив заместител със сравнима полезност, коригирани с разходите за моралното му остаряване. Това е така, защото пазарен участник купувач не би платил повече за даден актив от сумата, за която би могъл да замени годността на този актив. Моралното остаряване включва физическо изхабяване, функционално (техническо) остаряване и икономическо (външно) остаряване и за целите на финансовото отчитане (разпределение на историческите разходи) или за данъчни цели (чрез използването на определени срокове на годност) е по-широко понятие от обезценяването. В много случаи към метода на текущата възстановителна стойност се прибегва при оценяването на справедливата стойност на материални активи, които се използват в комбинация с други активи или с други активи и пасиви.

Подход на базата на доходите

Б10 Подходът на базата на доходите превръща бъдещи суми (например парични потоци или приходи и разходи) в единна текуща (т. е. сконтирана) сума. При използването му оценката на справедливата стойност отразява текущите пазарни очаквания за тези бъдещи суми.

Б11 Тези методи за остойносттаване включват например следното:

а) методи за остойносттаване на базата на настоящата стойност (виж параграфи Б12-Б30);

б) модели за ценообразуване на опции, като формулата Блек-Шулс-Мертон или биномиен (т. е. решетъчен) модел, които включват методите за остойносттаване на базата на настоящата стойност и отразяват както времевата, така и вътрешноприсъщата стойност на дадена опция; както и

в) методът на допълнителната печалба, отчитана в рамките на повече от един период, използван за оценяване на справедливата стойност на някои нематериални активи.

Методи за остойносттаване на базата на настоящата стойност

Б12 В параграфи Б13-Б30 се описва използването на методите за оценяване на справедливата стойност на базата на настоящата стойност. В тези параграфи се излага методът на коригиране чрез сконтиране и на очакваните парични потоци (очаквана настояща стойност). В тях не се изисква нито да се използва само един конкретен метод за остойносттаване на базата на настоящата стойност, нито методите за оценяване на справедливата стойност на базата на настоящата стойност да се ограничават само до разглежданите. Конкретният метод за оценяване на справедливата стойност на базата на настоящата стойност зависи от фактите и обстоятелствата, специфични за оценявания актив или пасив (например дали на пазара се наблюдават цени за сравними активи или пасиви), както и от наличието на достатъчно данни.

Компоненти на оценяването на базата на настоящата стойност

Б13 Настоящата стойност (т. е. прилагане на подхода на базата на доходите) е инструмент, използван за свързване на бъдещите суми (например парични потоци или стойности) с настояща стойност при използването на сконтов процент. Оценяването на справедливата стойност на актив или пасив при използването на настоящата стойност обхваща следните елементи от гледна точка на пазарните участници към датата на оценяване:

а) оценка на бъдещите парични потоци за оценявания актив или пасив;

б) очаквания относно възможните колебания в стойността и времето на възникване на паричните потоци, представляващи вътрешноприсъщата на тези потоци несигурност;

в) стойността на парите във времето, представена от ставката върху безрисковите парични активи, чийто падеж или срок съвпадат с периода, обхванат от паричните потоци, и които не пораждат нито несигурност във времето, нито риск от неизпълнение за притежателя (т. е. безрисков лихвен процент);

г) цената за понасяне на несигурността, присъща на паричните потоци (т. е. премия за

риска);

д) други фактори, които останалите пазарни участници биха взели предвид при съответните обстоятелства;

е) за пасив - рискът от неизпълнение на задължение, свързан с пасива, включително собствения кредитен риск на предприятието (т. е. длъжника).

Общи принципи

Б14 Методите за остойностяване на базата на сегашната стойност се различават по отношение на това как отразяват елементите в параграф Б13. Въпреки това, прилагането на всеки един от тях с оглед оценяването на справедливата стойност се подчинява на следните общи принципи:

а) паричните потоци и сконтовите проценти отразяват допусканията на пазарните участници при определянето на цената на даден актив или пасив;

б) паричните потоци и сконтовите проценти отчитат само факторите, свързани с оценявания актив или пасив;

в) за да се избегне двойното отчитане или неотчитането на въздействието на рисковите фактори, сконтовите проценти отразяват допусканията, които съответстват на присъщите на паричните потоци рискове; например сконтов процент, който отразява съществуващата несигурност в очакванията относно бъдещи неизпълнения, е подходящ при използването на договорни парични потоци на заем (т. е. метод на коригиране чрез сконтиране). До същия този процент не се прибъгва при използването на очаквани (т. е. претеглени с оглед вероятностното им разпределение) парични потоци (т. е. метод на очакваната настояща стойност), тъй като очакваните парични потоци вече отразяват допусканията за възможни бъдещи неизпълнения; вместо това следва да се използва сконтов процент, съизмерим с присъщият риск при очакваните парични потоци.

г) допусканията относно паричните потоци и сконтовите проценти са вътрешно последователни. Например номиналните парични потоци, в които е включен ефектът от инфлацията, се сконтират с процент, който включва ефекта от инфлацията. Номиналният безрисков лихвен процент включва ефекта от инфлацията. Реалните парични потоци, които изключват ефекта от инфлацията, се сконтират с процент, който изключва ефекта от инфлацията. По същия начин, паричните потоци след данъчно облагане се сконтират със сконтов процент след данъчно облагане. Паричните потоци преди данъчно облагане се сконтират със съответстващия им процент;

д) сконтовите проценти са в съответствие с основните икономически фактори на паричната единица на паричните потоци

Риск и несигурност

Б15 Оценяването на справедливата стойност с помощта на методите на базата на

настоящата стойност се извършва при условия на несигурност, защото паричните потоци са прогнозни, а не известни. В много случаи както сумата, така и моментът на възникване на паричните потоци, са несигурни. Дори договорно фиксираните суми, като например плащанията по заеми, са несигурни, ако има риск от неизпълнение.

Б16 Пазарните участници по принцип търсят компенсация (т. е. премия за риска) за понасяне на несигурността, присъща на паричните потоци на даден актив или пасив. Оценяването на справедливата стойност включва премията за риска, която представлява сумата, изисквана от пазарните участници като компенсация за несигурността, присъща на тези парични потоци. В противен случай оценката не отразява достоверно справедливата стойност. Понякога определянето на подходящата премия за риска може да се окаже трудно. Сама по себе си обаче степента на трудност не е достатъчна причина за изключване на премията за риска.

Б17 Методите за оценка на базата на настоящата стойност се различават по начина на коригиране спрямо риска и по вида на използваните парични потоци. Например:

а) методът на коригиране чрез сконтиране (вж. параграфи Б18 - Б22) използва коригиран спрямо риска сконтов процент и договорни, обещани или най-вероятни парични потоци;

б) подход 1 на метода на очакваната настояща стойност (вж. параграф Б25) използва коригирани спрямо риска очаквани парични потоци и безрисков лихвен процент;

в) подход 2 на метода на очакваната настояща стойност (вж. параграф Б26) използва некоригирани спрямо риска очаквани парични потоци и сконтов процент, коригиран за да се включи изискваната от пазарните участници премия за риска. Този процент е различен от използвания при метода на коригиране чрез сконтиране.

Метод на коригиране чрез сконтиране

Б18 При метода на коригиране чрез сконтиране се използва единен набор парични потоци от диапазона от възможните предполагаеми стойности - договорни, обещани (като например облигация) или най-вероятни парични потоци. Във всички случаи, тези парични потоци се обуславят от (не)настъпването на специфични събития (например договорните или обещаните парични потоци за облигация са зависими от отсъствието на неизпълнение от страна на длъжника). Сконтовият процент, използван при метода на коригиране чрез сконтиране, се получава от наблюдаемите ставки на възвръщаемост за сравними активи или пасиви, които се търгуват на пазара. Следователно обещаните, най-вероятните или договорните парични потоци се сконтират с наблюдаваната или очакваната пазарна ставка за такива обвързани с условие парични потоци (т. е. пазарен процент на възвръщаемост).

Б19 При метода на коригиране чрез сконтиране се изисква анализ на пазарната информация за сравними активи или пасиви. Сравнимостта се установява като се взима предвид естеството на паричните потоци (напр. дали са договорни или извъндоговорни и дали се очаква да реагират по подобен начин на измененията в икономическите условия), както и други фактори (например кредитоспособност, обезпечения, продължителност,

ограничителни споразумения и ликвидност). Като алтернатива, ако отделно взет сравним актив или пасив не отразява справедливо риска, присъщ на паричните потоци на оценявания актив или пасив, може да е възможно сконтовият процент да бъде изведен въз основа на данни за няколко сравними актива или пасива във връзка с кривата на безрисковата възвръщаемост (т. е. с помощта на подхода на натрупване).

Б20 Подходът на натрупване се илюстрира, като се приеме, че актив А е договорно право за получаване на 800 ПЕ за една година (т. е. няма времева несигурност).

Налице е установен пазар за сравними активи, а също и информация за тези активи, включително ценова. От тези сравними активи:

а) актив Б е договорно право за получаване на 1200 ПЕ за една година и има пазарна цена 1083 ПЕ. По този начин заложената годишна норма на възвръщаемост (т. е. едногодишна пазарна норма на възвръщаемост) е $10,8\% [(1200 \text{ ПЕ}/1083 \text{ ПЕ}) - 1]$;

б) актив В е договорно право за получаване на 700 ПЕ за две години и има пазарна цена 566 ПЕ. По този начин заложената годишна норма на възвръщаемост (т. е. едногодишна пазарна норма на възвръщаемост) е $11,2\% [(700 \text{ ПЕ}/566 \text{ ПЕ})^{0,5} - 1]$;

в) и трите актива са сравними по отношение на риска (т. е. разпределение на възможните ползи и кредит).

Б21 Въз основа на графика на получаемите за актив А договорни плащания спрямо графика за актив Б и актив В (т. е. една година за актив Б спрямо две години за актив В), актив Б се приема за сравним в по-голяма степен с актив А. Използвайки получаемото за актив А договорно плащане (800 ПЕ) и едногодишната пазарна норма на възвръщаемост, получена от актив Б (10,8%), справедливата стойност на актив А е 722 ПЕ ($800 \text{ ПЕ}/1,108$). Като алтернатива, при липсата на налична пазарна информация за актив Б, едногодишната пазарна норма може да се извлече от актив В, като се използва подходът на натрупване. В този случай двугодишната пазарна норма, посочена от актив В (11,2%), се коригира с едногодишната пазарна норма с помощта на срочната структура на кривата на безрисковата възвръщаемост. За да се определи дали премиите за риска за едногодишни и двугодишни активи са едни и същи може да се изискват допълнителна информация и анализ. Ако се установи, че премиите за риска за едногодишни и двугодишни активи не са едни и същи, двугодишната пазарна норма на възвръщаемост се коригира допълнително за тази цел.

Б22 Когато методът за коригиране чрез сконтиране се прилага към фиксирани постъпления или плащания, корекцията за риска, присъщ на паричните потоци на оценявания актив или пасив, е включена в сконтовия процент. При прилагането на метода към паричните потоци, които не са фиксирани постъпления или плащания, може да се наложи корекция на паричните потоци с оглед постигането на съпоставимост с наблюдавания актив или пасив, от който се получава сконтовият процент.

Метод на очакваната настояща стойност

Б23 Методът на очакваната настояща стойност използва като отправна точка набор от парични потоци, който представлява средна стойност претеглена с оглед вероятностното разпределение на всички възможни бъдещи парични потоци (т. е. очакваните парични потоци). Получената оценка е идентична с очакваната стойност, която в статистически смисъл е среднопретеглената на възможните стойности на дискретна случайна променлива със съответните вероятности като тегла. Поради факта, че всички възможни парични потоци са претеглени с оглед на вероятността, полученият очакван паричен поток не е обусловен от настъпването на определено събитие (за разлика от паричните потоци, използвани при метода за коригиране чрез сконтиране).

Б24 При вземането на инвестиционно решение, търсещите нисък риск пазарни участници ще отчетат риска, че действителните парични потоци могат да се различават от очакваните. В теорията на портфейла се разграничават два вида риск:

а) несистемен (диверсифицируем) риск, т. е. рискът, специфичен за конкретен актив или пасив;

б) системен (недиверсифицируем) риск, т. е. общият риск, споделен от актив или пасив с останалите позиции в диверсифициран портфейл.

Теорията на портфейла твърди, че на пазар в състояние на равновесие пазарните участници ще бъдат компенсирани само за поемането на системния риск, присъщ на паричните потоци. (На неефективни или неуравновесени пазари може да са налице други форми на възвращаемост или компенсация).

Б25 При подход 1 на метода на очакваната настояща стойност очакваните парични потоци на актив се коригират спрямо системния (т. е. пазарния) риск, като се извади парична премия за риска (т. е. очакваните парични потоци, коригирани спрямо риска). Тези очаквани парични потоци, коригирани спрямо риска, представляват паричен поток, равностоеен на сигурен паричен поток, сконтиран с безрисков лихвен процент. Равностоеен на сигурен паричен поток е очакван паричен поток (както е определено), коригиран спрямо риска по начин, който позволява на даден пазарен участник неутрално отношение при търгуването на сигурен паричен поток за очакван такъв. Например, ако пазарен участник е готов да търгува очакван паричен поток на стойност 1 200 ПЕ за сигурен паричен поток на стойност 1 000 ПЕ, тези 1 000 ПЕ представляват паричен поток, който е равностоеен на сигурен за паричния поток от 1200 ПЕ (т. е. 200 ПЕ представляват паричната премия за риска). В този случай отношението на пазарния участник към държания актив е неутрално.

Б26 За разлика от него, при подход 2 на метода на очакваната настояща стойност корекцията за системния (т. е. пазарния) риск се извършва чрез прилагането към безрисковия лихвен процент на премия за риска. Съответно очакваните парични потоци се сконтират с процент, който съответства на очакваната норма, свързана с претеглени с оглед на вероятността парични потоци (т. е. очакваната норма на възвращаемост). За изчисляването на очакваната норма на възвръщаемост може да се прибегне до моделите, използвани при определяне цената на рисковите активи, като например моделът за определяне цената на капиталов актив. Поради факта, че използваният при метода на

коригиране чрез сконтиране сконтов процент е норма на възвращаемост, свързана с обвързани с условие парични потоци, вероятно е той да бъде по-висок от сконтовия процент, използван при подход 2 на метода на очакваната настояща стойност, който представлява очаквана норма на възвръщаемост, свързана с очакваните или претеглени с оглед на вероятността парични потоци.

Б27 Подходи 1 и 2 се илюстрират, като се приеме, че актив има очаквани парични потоци от 780 ПЕ в рамките на една година, определени въз основа на възможните парични потоци и показаните по-долу вероятности. Приложимият безрисков лихвен процент за паричните потоци с едногодишен хоризонт е 5 %, а премията за системен риск за актив със същия рисков профил е 3 %.

Възможни парични потоци Вероятност Парични потоци, претеглени

с оглед на вероятността

500 ПЕ 15 % 75 ПЕ

800 ПЕ 60 % 480 ПЕ

900 ПЕ 25 % 225 ПЕ

Очаквани парични

потоци 780 ПЕ

Б28 При този прост пример очакваните парични потоци (780 ПЕ) са претеглената с оглед на вероятността средна стойност на трите възможни резултати. В по-реалистични ситуации може да има много възможни резултати. Въпреки това, за прилагането на метода на очакваната настояща стойност не винаги е необходимо да се взимат под внимание разпределенията на всички възможни парични потоци с помощта на сложни модели и методи. По-скоро може да има възможност за разработване на ограничен брой дискретни модели и вероятности, които обхващат възможните парични потоци. Предприятието например може да използва реализираните парични потоци за съответен минал период, коригирани спрямо настъпилите впоследствие промени в обстоятелствата (например изменения на външните фактори като икономическите или пазарните условия, развитието на промишлеността, конкуренцията, а също така на вътрешните фактори с по-конкретно въздействие влияние върху предприятието), като вземе под внимание допусканията на пазарните участници.

Б29 Теоретично сегашната стойност (т. е. справедливата стойност) на паричните потоци на актива е една и съща, независимо дали е използван подход 1 или 2, както следва:

а) като се използва подход 1, очакваните парични потоци са коригирани с оглед на системния (т. е. пазарния) риск. При липсата на пазарни данни, пряко указващи размера на корекцията с оглед на риска, тази корекция би могла да бъдат получена с помощта на модела за определяне цената на активи, като се използва понятието "безрисков

еквивалент". Например корекцията с оглед на риска (т. е. паричната премия за риска на стойност 22 ПЕ) може да бъде определена с помощта на премията за системен риск от 3 % (780 ПЕ - [780 ПЕ x (1,05/1,08)]), която води до очаквани парични потоци, коригирани с оглед на риска, на стойност 758 ПЕ (780 ПЕ - 22 ПЕ). Сумата 758 ПЕ е равностойността на сигурността на стойност 780 ПЕ и е скотирана с безрисков лихвен процент (5 %). Настоящата стойност (т. е. справедливата стойност) на актива е 722 ПЕ (758 ПЕ/1,05).

б) когато се използва подход 2, очакваните парични потоци не са коригирани с оглед на системния (т. е. пазарния) риск. Вместо това, корекцията с оглед на този риск е включена в сконтовия процент. Следователно, очакваните парични потоци се скотират с очаквана норма на възвръщаемост от 8 % (т. е. 5 % безрисков лихвен процент плюс 3 % премия за системен риск). Настоящата стойност (т. е. справедливата стойност) на актива е 722 ПЕ (758 ПЕ/1,08).

Б30 При оценяването на справедливата стойност с помощта на метода на очакваната настояща стойност биха могли да се използват всеки от двата подхода - 1 или 2. Изборът на подход 1 или 2 зависи от специфичните за оценявания актив или пасив факти и обстоятелства, от степента, в която има налични достатъчно данни, както и от приложената преценка.

Прилагане на методите на сегашната стойност към пасиви и инструменти на собствения капитал на предприятието, непритежавани от други страни като активи (параграфи 40 и 41)

Б31 При оценяването на справедливата стойност на пасив, непритежаван от друга страна като актив (например задължение за извеждане от експлоатация), с помощта на метода на настоящата стойност, предприятието, наред с други неща, оценява размера на бъдещите изходящи парични потоци, които пазарните участници очакват да бъде породен при изпълнението на задължението. Тези бъдещи изходящи парични потоци включват очакванията на пазарните участници по отношение на разходите за изпълнение на задължението и компенсацията, който даден пазарен участник би изисквал при поемането на задължението. Тази компенсация включва възвръщаемостта, който даден пазарен участник би изисквал за следното:

а) предприемане на дейността (т. е. стойността на изпълнението на задължението, например чрез използването на ресурсите, които биха могли да бъдат използвани за други дейности); както и

б) поемане на риска, свързан със задължението (т. е. премия за риска, която отразява риска, че действителните изходящи парични потоци може да се различават от очакваните изходящи парични потоци; вж. параграф Б33).

Б32 Например, нефинансов пасив не съдържа договорна норма на възвръщаемост и няма наблюдаема пазарна доходност за него. В някои случаи елементите на възвръщаемостта, изисквани от пазарните участници, няма да могат да бъдат различени един от друг (например когато, използвайки цената, трета страна контрагент начислява такси на фиксирана основа). В други случаи предприятието трябва да оцени тези

компоненти отделно (например когато, използвайки цената, трета страна контрагент начислява такси на основа "разходи плюс", тъй като в този случай няма да носи риска от бъдещи промени в разходите).

Б33 Предприятието може да включи премия за риска в оценката на справедливата стойност на пасив или свой инструмент на собствения капитал, който не се държи от друга страна като актив по един от следните начини:

а) като коригира паричните потоци (например увеличи размера на изходящите парични потоци); или

б) като преизчисли процента, използван за скотиране на бъдещите парични потоци до настоящата им стойност (т. е. като намали скотовия процент).

Предприятието се уверява, че избягва двойното отчитане и не пропуска преизчисления за риска. Например, ако очакваните парични потоци се увеличават с оглед компенсацията за поемането на риск, свързан със задължението, скотовият процент не се преизчислява, така че да отразява този риск.

Хипотези при методите за остойностяване (параграфи 67-71)

Б34 Примери на пазари, при които за някои активи и пасиви има наблюдаеми хипотези (напр. финансови инструменти), са следните:

а) борсови пазари. На борсовия пазар крайните цени са лесно достъпни и в общи линии представляват справедливата стойност. Пример за такъв пазар е Лондонската фондова борса.

б) дилърски пазари. На дилърския пазар дилърите имат готовност да търгуват (продават или купуват за собствена сметка), предоставяйки ликвидност и използвайки своя капитал за поддържане на набор търгуеми позиции. Обикновено исканата и предлаганата цена (цената, на която дилърът е склонен да купи, и тази, на която е склонен, съответно, да продаде) е по-достъпна от крайната цена. Извънборсовите пазари (за които цените се обявяват публично) са дилърски пазари. Дилърски пазари съществуват също и за някои други активи и пасиви, включително някои финансови инструменти, стоки и физически активи (например използвано оборудване).

в) брокерски пазари. на брокерския пазар брокерите се опитват да изравнят цените на купувачите и продавачите, но не търгуват за собствена сметка. С други думи, брокерите не използват собствения си капитал за поддържане на набор търгуеми позиции. Брокерът знае исканата и предлаганата от съответната страна цена, но обикновено нито една от страните не е наясно с ценовите условия на другата. Цените на извършените операции понякога са на разположение. Брокерските пазари включват електронни комуникационни мрежи, които съвместяват нарежданията за покупка и продажба, както и пазари на търговски и жилищни недвижими имоти.

г) пазари, на които има пряка връзка между продавач и купувач. На пазарите, на които

има пряка връзка между продавач и купувач, сделките, както структурирането, така и препродажбите, се договарят независимо без посредник. Публично достъпната информация за тези сделки е малко.

Йерархия на справедливите стойности (параграфи 72-90)

Хипотези от 2-ро ниво (параграфи 81-85)

Б35 Примери за хипотези от 2-ро ниво за конкретни активи и пасиви са:

а) лихвен суап "плащане на променливи лихви, получаване на фиксирани лихви", основан на суаповия курс на Лондонския междубанков лихвен процент (LIBOR). Хипотеза от 2-ро ниво е суаповият курс на LIBOR, ако този курс е наблюдаем на обичайно обявявани интервали по същество за пълния срок на суапа;

б) лихвен суап "плащане на променливи лихви, получаване на фиксирани лихви", основан на крива на доходността във валута. Хипотеза от 2-ро ниво е суаповият курс, основан на кривата на доходността във валута, наблюдаема на обичайно обявявани интервали по същество за пълния срок на суапа. Такъв би бил случаят, ако срокът на суапа е 10 години и курсът е наблюдаем на обичайно обявявани интервали за 9 години, при условие че всяка разумна екстраполация на кривата на доходността за 10-тата година няма да бъде от значение за оценяването на справедливата стойност на суапа в неговата цялост;

в) лихвен суап "плащане на променливи лихви, получаване на фиксирани лихви", основан на основната лихвена ставка на дадена банка. Хипотеза от 2-ро ниво е основната лихвена ставка на банката, получена чрез екстраполация, ако екстраполираните стойности са потвърдени от наблюдаеми пазарни данни, например корелация с лихвен процент, наблюдаем по същество за пълния срок на суапа;

г) тригодишна опция по търгувани на борсата акции. Хипотеза от 2-ро ниво са предполагаемите колебания на курса на акциите, получени чрез екстраполация за година 3 при наличието на следните две условия:

(i) цените за едногодишни и двугодишни опции върху акции са наблюдаеми;

(ii) екстраполираните предполагаеми колебания на стойността на тригодишна опция се потвърждават от наблюдаеми пазарни данни по същество за пълния срок на опцията.

В този случай предполагаемите колебания могат да бъдат получени чрез екстраполация от предполагаемите колебания на стойността на едногодишни и двугодишни опции върху акции и потвърдени от предполагаемите колебания на стойността на тригодишни опции при акции на сравними предприятия, при условие че бъде установена корелация с едногодишните и двугодишните предполагаеми колебания;

д) лицензионно споразумение. За лицензионно споразумение, придобито в бизнес комбинация и неотдавна договорено от придобитото предприятие (страната по лицензионното споразумение) с несвързаната страна, хипотеза от 2-ро ниво е

лицензионното възнаграждение по договора с несвързаната страна, предвидено първоначално в споразумението;

е) продукцията в обект за търговия на дребно. За продукцията, придобита в бизнес комбинация, хипотеза от 2-ро ниво е цената за клиенти на пазара на дребно или цената за търговците на дребно на пазара на едро, коригирана с отчитането на разликите в състоянието и местоположението между инвентарните и сравнимите (т. е. подобни) позиции, така че оценката на справедливата стойност да отразява цената, която би била получена при такава сделка за продажба на продукцията на друг търговец на дребно, който ще довърши необходимите усилия по продажбата. Теоретично оценяването на справедливата стойност ще бъде същото, независимо дали цената на дребно е намалена или цената на едро повишена. Обикновено за оценяването на справедливата стойност се използва цената, която изисква най-ниско равнище на субективни корекции.

ж) притежавани и използвани сгради. Хипотеза от 2-ро ниво е цената на квадратен метър за сградата (множествен показател за оценка), получена чрез наблюдаеми пазарни данни, например множествени показатели, получени чрез цени на наблюдаеми сделки, включващи сравними (т. е. подобни) сгради на подобни места.

з) единица, генерираща парични потоци. Хипотеза от 2-ро ниво е множествен показател за оценка (например на печалбата, приходите или сходен измерител на резултата от дейността), получен от наблюдаеми пазарни данни, например множествени показатели, получени чрез цените на наблюдаеми сделки, сключени от сравними (т. е. подобни) стопански структури, като се вземат предвид оперативни, пазарни, финансови и нефинансови фактори.

Хипотези от 3-то ниво (параграфи 86-90)

Б36 Примери за хипотези от 3-то ниво за конкретни активи и пасиви са:

а) валутен суап с дълг матуритет. Хипотеза от 3-то ниво е лихвен процент в определена валута, ненаблюдаем и без възможност да бъде потвърден от пазарни данни на обичайно обявявани интервали или по друг начин по същество за пълния срок на валутния суап. Лихвените проценти във валутен суап са суапов курс, изчислен от кривите на доходност на съответните държави.

б) тригодишна опция по търгувани на борсата акции. Хипотеза от 3-то ниво е кривата на колебанията в стойността на акциите, получена въз основа на историческите курсове. Тази крива обикновено не отразява текущите очаквания на пазарните участници за бъдещите колебания в стойността на акциите, дори ако е единствената информация, налична за определянето на цената на опция.

в) лихвен суап. Хипотеза от 3-то ниво е корекцията на средната пазарна консенсусна (незадължителна) цена за суап, разработена въз основа на данни, които не са пряко наблюдаеми и не могат да бъдат потвърдени по друг начин от наблюдаеми пазарни данни.

г) извеждане от експлоатация на пасив, поет в бизнес комбинация. Хипотеза от 3-то

ниво е текуща оценка въз основа на собствените данни на предприятието относно бъдещите изходящи парични потоци в резултат на изпълнението на задължението (включително очакванията на пазарните участници относно разходите за изпълнение на задължението и компенсацията, изисквана от даден участник на пазара при поемане на задължението за демонтиране на актива), ако не съществува обичайно достъпна информация за това, че пазарните участници ще използват други допускания. Тази хипотеза от 3-то ниво се използва в метода на настоящата стойност заедно с други хипотези като например текущ безрисков лихвен процент или коригиран с отчитане на кредита безрисков лихвен процент, ако отражението на кредитоспособността на предприятието върху справедливата стойност на пасива е отразено в сконтовия процент, а не в оценката на бъдещите изходящи парични потоци.

д) единица, генерираща парични потоци. Хипотеза от 3-то ниво е финансова прогноза (например на паричните потоци или печалбата или загубата), разработена с помощта на собствени данни на предприятието, ако не съществува обичайно достъпна информация за това, че пазарните участници ще използват други допускания..

Оценяване на справедливата стойност, когато обемът или дейността при даден актив или пасив са намалели значително

Б37 Справедливата стойност на даден актив или пасив може да бъде повлияна от значително намаляване на обема или дейността при този актив или пасив спрямо обичайната пазарна дейност за тях (или за подобни активи или пасиви). За да се определи дали, въз основа на наличните данни, е имало значително намаляване на обема или дейността при актива или пасива, предприятието оценява значимостта и релевантността на фактори като изброените по-долу:

- а) има малко на брой скорошни сделки;
- б) обявените цени не са определени въз основа на текущата информация;
- в) обявените цени варират значително във времето или сред основните пазарни участници (например някои брокерски пазари);
- г) индекси, които преди са били тясно свързани със справедливата стойност на актива или пасива, са видимо несвързани с последните индикации за справедливата стойност на този актив или пасив;
- д) налице е значително увеличаване на имплицитните премии за риск във връзка с ликвидността, показателите за доходността или за резултатността (например равнището на просрочване на задълженията или размера на загубите) за наблюдаваните сделки или обявените цени в сравнение с оценката на предприятието за очакваните парични потоци, като се вземат предвид всички налични пазарни данни относно кредитния риск и другите рискове за резултатността на актива или пасива;
- е) налице е широк спред "купува - продава" или значително увеличаване на този спред;

ж) налице е значителен спад в дейността на пазара за нови емисии (т. е. първичния пазар) за актива или пасива, или подобни активи или пасиви, или е налице липса на такъв пазар;

з) публично достъпната информация е ограничена (например за сделки на пазара, на който има пряка връзка между продавач и купувач).

Б38 Ако предприятието заключи, че е имало значително намаляване в обема или дейността за даден актив или пасив по отношение на обичайната пазарна дейност при актива или пасива (или при подобни активи или пасиви), е необходим допълнителен анализ на сделките или обявените цени. Намаляването на обема или дейността само по себе си може да не е показател за това, че дадена цена на сделка или обявена цена не отразява справедливата стойност или че сделката на такъв пазар не е обичайна. Въпреки това, ако предприятието определи, че сделката или обявената цена не отразява справедливата стойност (например възможно е да има сделки, които не са обичайни), е необходимо коригиране на сделките или обявените цени, ако предприятието използва тези цени като основа за оценяване на справедливата стойност и тази корекция може да бъде от значение за оценяването на справедливата стойност в цялостния ? обхват. Корекции могат да се наложат и при други обстоятелства (например когато цената на подобен актив изисква значително коригиране, за да бъде той съпоставим с актива, който се оценява, или когато цената не е актуална).

Б39 Настоящият МСФО не определя методика за извършване на значителни корекции в сделките или обявените цени. В параграфи 61-66 и Б5-Б11 се обсъжда използването на методите за оценяване на справедливата стойност. Независимо от използвания метод за остойностяване, предприятието включва подходящи коригиращи механизми за отчитане на риска като премия за риска, представляваща изискваната от пазарните участници сума като компенсация за несигурността, присъща на паричните потоци на даден актив или пасив (вж. параграф Б17). В противен случай оценката не отразява достоверно справедливата стойност. Понякога определянето на подходящата премия за риска може да се окаже трудно. Все пак, степента на трудност сама по себе си не е достатъчно основание, за да се изключи корекция с оглед на риска. Корекцията с оглед на риска отразява обичайна сделка между пазарни участници при актуални към датата на оценяване пазарни условия..

Б40 Ако е имало значително намаляване на обема или дейността при актива или пасива може да е подходяща промяна в метода за остойностяване или използване на множество методи за остойностяване (напр. използването на подхода на пазарните сравнения и метода на настоящата стойност). При претеглянето на показателите за справедливата стойност, получени в резултат на използването на множество методи за остойностяване, предприятието преценява разумността на интервала, обхващащ оценките на справедливата стойност. Целта е да се определи точката в този интервал, която е най-представителна за справедливата стойност при актуалните пазарни условия. Широк интервал от оценки на справедливата стойност може да бъде указание за необходимостта от допълнителен анализ.

Б41 Дори когато е налице значително намаляване на обема или дейността при актива или пасива, целта на оценяването по справедлива стойност остава същата. Справедливата стойност е цената, получена за продажбата на актива или платена за прехвърлянето на пасива при обичайна сделка (т. е. не принудителна ликвидация или принудителна продажба) между пазарни участници при актуални към датата на оценяване пазарни условия.

Б42 Определянето на цената, която участниците на пазара биха били готови да платят в рамките на сделка при актуални към датата на оценяване пазарни условия, ако е налице значително намаляване на обема или дейността при актива или пасива, зависи от фактите и обстоятелствата към датата на оценяване и изисква преценка. При оценяване на справедливата стойност, намерението на предприятието да задържи даден актив или да уреди по някакъв начин даден пасив не е относим фактор, тъй като справедливата стойност е основана на пазара оценка, а не специфична за предприятието.

Идентифициране на сделки, които не са обичайни

Б43 Определянето на това дали една сделка е обичайна (или не) е по-трудно, ако е налице значително намаляване на обема или дейността за даден актив или пасив спрямо обичайната пазарна дейност за актива или пасива (или подобни активи или пасиви). При тези обстоятелства не е подходящо да се прави изводът, че всички сделки на този пазар са необичайни (т. е. принудителни ликвидации или принудителни продажби). Обстоятелствата, които могат да укажат, че дадена сделка е необичайна, включват следното:

а) не е имало адекватна експозиция към пазара за период преди датата на оценяване, за да се даде възможност за пазарни дейности, които са обичайни и общоприети за сделките, включващи такива активи или пасиви при актуални пазарни условия;

б) обичаен и общоприет пазарен период е имало, но продавачът е търгувал актива или пасива само с един пазарен участник;

в) продавачът е в несъстоятелност или се управлява от синдик или близо до такава процедура (т. е. продавачът действа при извънредни обстоятелства);

г) от продавача се е изисквало да продава, за да удовлетвори регулаторните или законовите изисквания (т. е. върху продавача има принуда);

д) цената на сделката е отклонение в сравнение с други скорошни сделки за същия или подобен актив или пасив;

Предприятието прави оценка на конкретния случай, за да определи дали, въз основа на наличните данни, сделката е обичайна.

Б44 При оценяването на справедливата стойност или определянето на премията с оглед пазарния риск, предприятието взема предвид всички изброени по-долу обстоятелства:

а) ако данните сочат, че дадена сделка не е обичайна, предприятието, в случай че определя тежест на цената на сделката, ѝ дава малка стойност в сравнение с останалите показатели на справедливата стойност;

б) ако данните сочат, че дадена сделка е обичайна, предприятието взема предвид тази цена на сделката; отредената на тази цена на сделката тежест в сравнение с останалите показатели на справедливата стойност зависи от следните факти и обстоятелства, като:

(i) обема на сделката;

(ii) сравнимостта на сделката с актива или пасива, който се оценява;

(iii) близостта на сделката до датата на оценяване;

в) ако предприятието не разполага с достатъчно информация, за да определи дали дадена сделка е обичайна или не, то взема предвид цената на сделката. Тази цена обаче може да не отразява справедливата стойност (т. е. цената на сделката не е непременно единственият или основният фактор за оценяване на справедливата стойност или определяне на премията с оглед на пазарния риск). Когато предприятието не разполага с достатъчно информация, за да определи дали сделките са обичайни или не, то отрежда по-малка тежест на тези сделки в сравнение с останалите сделки, за които е известно, че са обичайни.

Предприятието не е длъжно да полага прекомерни усилия, за да определи дали дадена сделка е обичайна, но не може да пренебрегва разумно достъпната информация. Когато предприятието е страна по сделката се приема, че разполага с достатъчно информация, за да направи заключение дали сделката е обичайна.

Използване на обявени цени, предоставяни от трети страни

Б45 Настоящият МСФО не изключва използването на обявени цени, предоставени от трети страни, като например от служби по ценообразуване или посредници, ако предприятието е определило, че тези обявени цени са определени в съответствие с настоящия МСФО.

Б46 Ако е имало значително намаляване на обема или дейността при даден актив или пасив, предприятието оценява дали обявените цени, предоставени от трети страни, са определени с помощта на актуална информация, която отразява обичайни сделки, или на метод за остойностяване, който отразява допусканията на пазарните участници (включително допусканията относно риска). При претеглянето на обявена цена като хипотеза при оценяването на справедливата стойност, предприятието определя по-малка тежест (в сравнение с останалите показатели на справедливата стойност, които представляват резултат от сделка) на котировките, които не отразяват резултат от сделка.

Б47 Освен това, при претеглянето на наличните данни се отчита естеството на котировката (например дали е примерна цена или обвързваща оферта), като по-голяма

тежест се определя на котировките, предоставени от трети страни, които представляват обвързващи оферти.

Допълнение В

Дата на влизане в сила и преходни разпоредби

Настоящото допълнение представлява неразделна част от МСФО и е със същата сила като останалите части от МСФО.

В1 Предприятието прилага настоящия МСФО за годишните периоди, започващи на или след 1 януари 2013 г. По-ранното прилагане се разрешава. Ако предприятието прилага настоящия МСФО за по-ранен период, то оповестява този факт.

В2 Настоящият МСФО се прилага с бъдеща дата към началото на годишния период, през който се прилага за първи път.

В3 Изискванията за оповестяване в настоящия МСФО не е необходимо да се прилагат към сравнителната информация, представена за периодите преди първоначалното прилагане на настоящия МСФО.

В4 (Нов - Регламент (ЕО) № 1361/2014, ОВ L 365, 19/12/2014) С Годишни подобрения на МСФО, цикъл 2011–2013 г., издадени през декември 2013 г., бе изменен параграф 52.

Предприятието прилага това изменение за годишни периоди, започващи на или след 1 юли 2014 година. Предприятието прилага това изменение за бъдещи периоди от началото на годишния отчетен период, през който се прилага за първи път МСФО 13. Разрешава се по-ранно прилагане. Ако предприятието прилага изменението за по-ранен период, то оповестява този факт.

В5 (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2016/2067, ОВ L 323, 29/11/2016) С МСФО 9, публикуван през юли 2014 г., се изменя параграф 52. Предприятието прилага това изменение, когато прилага МСФО 9.

В6 (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1986, ОВ L 291, 09/11/2017) С МСФО 16 Лизинг, издаден през януари 2016 г., се изменя параграф 6. Предприятието прилага това изменение, когато прилага МСФО 16.